HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 51. Sobota (Saturday) 18. prosince (December) 1976 Cena 25 centů



ENGLISH SECTION INSIDE

Po letošních zemětřeseních, velikém suchu, zátopách a místních válkách budou mít tisíce lidí smutné vánoce . . .

Budete se možná divit, milí čtenáři, proč zrovna v tomto předvánočním čísle přinášíme tuto dokumentární fotografii o bídě ve světě. — Takových špinavých a ubohých koutů máme možná i v našem Chicagu dost. Tento snímek je z Brazílie. Motiv k podobnému záběru by se asi našel i v Mexiku, na Kubě, v jiných zemích latinské Ameriky, také v Portugalsku, Řecku, v Turecku, ve všech zemích Asie, a zřejmě také v Moskvě a v jiných zemích sovětského bloku. — Rozdíl je v tom, že v Chicagu na př. by si to barevní obyvatelé mohli lehko s všestrannou pomocí různých organizací dát vše k bydlení do pořádku — kdyby chtěli — ale v těch jiných zemích Asie, Evropy či Latinské Ameriky by si to chudí pilní lidé rádi vše opravili, kdyby k tomu měli prostředky. — (V afrických zemích je tomu trochu jinak).

Jak vidíte z obrázku, Kristova církev je mezi tou chudinou přítomna. Má tam své misionáře i sestřičky, kteří se snaží dát dětem vzdělání a naučit je řemeslu, aby byla další generace do života lépe vyzbrojena. Ale to dnes už všecko nestačí. A pak se divíme, že marxistický komunismus svou propagandou a organizováním nepokojů všude ve světě nalézá naivní přívržence . . .

Proč o tom mluvíme zrovna nyní před vánočními svátky? Abyste si na to všechno, drazí rodiče našich exilních dětí, vzpomněli, až se budete rozhodovat jim kupovat zbytečné hračky pod vánoční stromeček . . . Snad jen proto, abyste jim dali to, po čem jste v mládí toužili vy sami. Pravidla správné křesťanské výchovy zůstávají tatáž: umět v pravý čas účinně myslet na druhé . . .

Sověti studují vliv ultrakrátkých vln na člověka

Washington. Podle jednoho zčásti uveřejněného dokumentu výzvědné služby U.S. armády sovětští vědci studují vliv ultrakrátkých vln na chování člověka. Tyto vlny prý způsobují poruchy v lidském chování, vážné nervové otřesy a mohou možná způsobit i smrtelný srdeční záchvat. Těchto vln chtějí Sověti užívat na vyvolávání poruch v jednání vojenského i diplomatického personálu budoucího nepřítele a při výslechu vězňů. Osoby, vystavené záření ultrakrátkých vln, trpí bolestmi hlavy, únavou, pocením, závratí, dráždivostí, neklidem, napětím, nespavostí, depresí, nedostatkem soustředění, úzkostnými stavy, zapomětlivostí atd.

Podle mínění Státního departmentu Sověti podrobují americké velvyslanectví v Moskvě záření ultrakrátkých vln proto, aby rušili složitá elektronická výzvědná zařízení, která tam Spojené státy umístily.

Z ŽIVOTNÍCH KŘÍŽOVÝCH CEST NAŠICH KRAJANŮ

Původně jsem chtěl napsat: Pro ty, kdo jsou zdraví a při tom stále s něčím nespokojeni: anebo: Pro ty, kdo se na vánoce netěší. I všelijak jinak by se to mohlo nadepsat. "Životní křížová cesta" to však vystihuje nejlépe, o čem vám chci krátce říct.

Během svého mládí ve staré vlasti, za studií v cizině, v afrických misiích a pak v misijní duchovní službě našich krajanů a exulantů v Chicagu jsem poznal dlouhou řadu nejrůznějších tragédií, z nichž jsem některé prožíval i osobně. Právě při těch tragédiích jsem se ale také obyčejně ve všech zemích někdy setkal s nejvznešenějšími lidskými charaktery, které vytříbilo to hrozné utrpení, jímž procházeli.

Minulý týden mi Pán Bůh dal potkat dva takové lidské skvosty mezi našimi věřícími starousedlíky — zrovna u nás v redakci na chicagském Velehradě. A pro tu blízkost vánoc mám za to, že jejich těžký úděl může pomoci mně i vám, milí čtenáři, abychom byli Ježulátku u ješliček vděčnější za to, co máme. Tak poslouchejte:

Hluchá stařenka, mluvící dobře anglicky i česky si přišla pro noviny. Že teprve nyní se dověděla o Hlasu Národa. Je sečtělá, to poznáte v pěti minutách. Musela být za mlada hezká a chytrá. Manžela ztratila — dal se v první válce v USA dobrovolně do čs. legií, aby se zúčastnil boje za svobodu otčiny. Vrátil se s podlomeným zdravím, ale pilně pracoval, dobře vychovali dceru, několikrát se stěhovali, a když chtěli užívat zaslouženého odpočinku v nově postaveném baráčku — (s celou spoustou na zimu naloženého ovoce, zeleniny a hub) — zavolá si udřeného tátu smrt. Za několik měsíců na to zemřela tragicky dvacetiletá hodná a po dalším vzdělání toužící dcera. A tak ta naše česká maminka tu nyní žije sama, jako kůl v plotě, její byt je čist'oučký a útulný jako klícka. Nikdo ji asi skoro už v sousedství nezná — dělá dobro jinonárodním sousedům různými službičkami, je čiperná jako rtuť, ač už dávno přetáhla osmdesátku, a hlavně — má krásnou, opravdovou hlubokou víru v Pána Krista a důvěru v Matku Boží, že i my kněží bychom se u ní mohli lecčemus přiučit. A na vánoce se těší, jako když byla dítětem a chodila se s rodiči dívat po pražských kostelích na ješličky. A představte si, tahle naše opuštěná česká babička přinese ze svého mála dar na tisk, aby se prý české katolické noviny udržely, protože už tady nic jiného nemáme. (Jednou si řekneme o dvou jiných takových našich duších, které nám tu už dokonce třikrát pomohly, ale prozatím za živého Boha nechtějí, aby se o tom psalo.)

Vám čtenářům chci tím jenom říct, že dokud má náš národ stále ještě takovéto uvědomělé a obětavé lidi — a je jich mezi námi víc než si myslíme — nejsme na tom dosud tak zle. Co na tom, když nám někteří vzdělaní pánové — kteří dostali od naší I. svobodné republiky příležitost ke vzdělání — poslali H.N. zpět s připomínkou, že je nezajímá, anebo že jim stačí jen jedno číslo pro staré rodiče, ale v ordinaci že žádné české noviny nechtějí. Jen si nemyslete, že zrovna tito lidé jsou „št'astní, i když dnes mají v USA všeho dost, cestují po celém světě, hrají si na pány, jako doma režimu věrní, ačkoliv pocházejí z chudých rodičů . . .

* * *

Potom vám k nám přišli do Velehradu minulý týden stáří manželé: "Chceme předplatit H.N. Pojedeme si předplatné vyřídit i do Hlasatele". — Milý starý pán, nikdo by mu však nehádal 84. narozeniny. Drží úzkostlivě za ruku svou plačící paní, kterou jsem měl původně za jeho matku. Dovídám se, že už dvacet let ji trpělivě opatruje, myje, živí, uspává; pere, žehlí, vaří — no prostě všechno. Jeho paní je paralysovaná, stále pláče a někoho volá. Mají ženaté a vdané děti, ale ty mají samy své velké starosti. A ten náš český hluboce věřící táta všecko trpělivě snáší. Svou drahou "mámu" má upřímně rád a denně prosí Boha, aby mu dával sílu a zdraví tak dlouho, aby ji mohl dosloužit. Samozřejmě, že mu někdy při tom praskají nervy — ale táhne ten svůj kříž oddaně dál, den ze dne. Když se jej zeptáte, co mu dává k tomu sílu, jeho odpověď je samozřejmá. "Víra v Boha!" — "Ted' zase o vánocích to půjde lépe. Uvidím jeho lásku k nám v ješličkách!" Pane Bože, Ježíšku dobrý, pomáhej jim, prosím Tě.

A pak tu byl už zde narozený, také hluboce věřící starý mládenec. Přijel sem až z jiného města. Měl týden dovolenou a chtěl nám pomáhat na Velehradě škrábat, malovat, opravovat. A také nám tu skutečně pomohl. Jednou dokonce i balit v expedici. Doma má nervově chorého staršího bratra. Ten stále jen dělá rámus, nadává — i v noci ze spaní. Už to dělá zlou krev i u jejich jinobarevných sousedů, kteří se jim všelijak mstí. Ten náš návštěvník se v domácnosti také musí o vše starat sám, z častého nevyspání začíná být nemocen, a přitom vše oddaně snáší, denně chodí do práce a potřebnou vnitřní sílu hledá v modlitbě. Nikdo o jeho utrpení asi ani neví, a protože jeho nemocný bratr nechce jít do žádného starobince, nese ten kříž trpělivě dále.

Už udělám tečku, jen co vás, milí čtenáři, poprosím, abyste nám o takovýchto "světu neznámých" hrdinstvích ze svého okolí také napsali. Jistě někoho někde z našich lidí znáte, kteří prožívají podobnou křížovou cestu.

Redakce

Sloupek informací

K OTÁZCE VOLEB A "VOLEB" — KU "VŠEDNÍM ITALSKÝM SKUTEČNOSTEM"

Vrat'me se k poznatku, ku kterému jsme na této stránce našich novin došli již několikrát: že totiž na té naší zeměkoulovité planetě existují vlastně nejméně tři světy. Chceme-li je nějak charakterizovat, musíme začít od konce.

"Třetím světem" se nazvala organizace takzvaně nezúčastněných států, takových, které zásadně odmítají demokracii amerického a západoevropského typu, ale zároveň se zamítavé tváří — některé jen na oko — k bolševizmu, jenž je všeobecně uznávaným **druhým** světem. Tato podivná společnost, která sdružuje středověké ještě monarchie (Saúdská Arábie) spolu s diktaturami vzoru paní Gándhiové, jugoslávského Tita a různých Latino-Amerikánů, se asi brzy rozpadne ještě na **čtvrtý** svět ... To bych však odbočil.

V onom druhém a třetím světě se od Ugandy přes Moskvu a Prahu po Sri Lanku (bývalý Ceylon) buď vůbec nevolí, anebo "volí" na jistých 99 procent a nějaké ty desetiny. O tom jsem tu již naposled v československém případě pojednával.

Výsledky druhé světové války změnily politický obraz naší zeměkoule. (Netroufám si mluvit o "světě" po tom, co jsem řekl úvodem.) Císařské Japonsko, "fašistická" Itálie, "nacistické" Německo — abych uvedl nejvýznamnější příklady — patří dnes k oporám **prvního**, toho demokratického světa naší planety. Tam se opravdu volí bez uvozovek. Jako u nás v Americe, jako se volilo například ve Švédsku. Zde se dostávám k tomu hlavnímu z úvodní poznámky Sloupku. Všude byly velmi těsné výsledky. U nás v USA, v Itálii (k níž se vracím v následujícím odstavci), v Německé spolkové republice a začátkem prosince v Japonsku. Dosud vládnoucí "Liberálně demokratická strana" — přesněji řečeno 21 let vládnoucí státotvorná politická síla — bude ráda, když ji 5 až 6 poslanců jiné strany udrží u moci.

To je důvod k zamyšlení.

Hovoříme k tomu **prvnímu** světu, který je náš, protože jsme zvolili a chceme demokracii. Musí nás nutně bolet, co rozděluje lidi našeho přesvědčení kdekoliv ve světě. Pravda je — říkají ony volební výsledky ze dnes demokratických zemí — na vážkách. Je dnes opravdu na každém, aby měřil každý krok, který učiní ve směru budoucnosti.

Naší láskou budiž demokracie ono **prvního** světa: Onoho vpravdě demokratického.

□

"VŠEDNÍ ITALSKÉ SKUTEČNOSTI"

"Chmurné obzory země pod Apeninami" — to v uvozovkách jsem si vypůjčil z pražského RUDÉHO PRÁVA, které se svou charakteristikou situace vyjímečně nepřehání, jak bývá jeho zvykem. Ostatně americký tisk při návštěvě italského ministerského předsedy Giulio Andreottiho ve Spojených státech v polovině prosince přinesl některé alarmující podrobnosti. Inflační křivka se v Itálii pohybuje kolem 18 procent, vnitřní deficit se odhaduje na $20 bilionů, ztráty zahraničního obchodu se v posledním roce zdvojnásobily na $4.4 bilionu; Itálie je zadlužena v zahraničí 517 biliony — a řada zpráv, jedna horší druhé, by mohla ještě dlouze pokračovat.

K opět "všedním italským skutečnostem" patří však ještě něco jiného. Komunisté ve svých komentářích podtrhují, že "Andreottiho vláda se drží u moci pouze díky abstenci komunistické strany". Je to podivná "abstence", jestliže zároveň jimi kontrolované odborové unie organizují masové stávky proti různým úsporným opatřením. Před měsícem došlo ke generální stávce asi jednoho milionu dělníků v kraji Latio (Řím a okolí), krátce nato v kraji Veneto, pak v Sardinii. A v komunistických novinách jsem našel tuto větu:

"Stále jasněji a důrazněji nastoluje italská dělnická třída své politické cíle; nehledě na všechny pokusy buržoazie o roztříštění jejích řad, vystupuje stále jednotněji, usiluje o vlastní vliv na řízení hospodářské politiky, na rozhodování o budoucnosti své země."

Víme, s kým máme co dělat; že nejde o plané vyhrožování. Dvě krátké zprávičky probudí zejména v nás starších nepěkné vzpomínky na doby před komunistickým pučem v Československu v roce 1948. Co říkáte této informaci z konce října? Řídící výbor italských odborových ústředen navrhl zavést na dobu dvou let dodatečné daně pro ty kategorie obyvatelstva, jejichž roční příjem převyšuje osm milionů lir. Podobnost s takzvanou milionářskou dávkou, s níž českoslovenští komunisté demagogicky operovali před pučem v Praze **není jistě náhodná**. A sotva náhodný je i druhý případ z poloviny listopadu. Největší italský deník CORRIERE DELLA SERA jeden den nevyšel, protože se jistě části zaměstnanců nelíbil jeden článek o uniových záležitostech. Jiný milánský časopis IL GIORNALE byl blokován stávkou poštovních zaměstnanců, kteří nedovolili expedici časopisu privátní firmou. I na tyto případy máme svoje vzpomínky z Československa. Dá se věřit italským komunistům, že chtějí spolupracovat v demokracii? Od italských voleb uplynulo sotva půl roku a růžky se již vystrkují ...

J. Netík

□

Různé zprávy z Československa

"Volby" 22. a 23. října skončily tak, jak se předpovídalo: zúčastnilo se jich 99,7% občanů, a z nich 99,97% odevzdalo hlasy pro kandidáty NF. Velké "vítězství" bylo hned oslaveno novými závazky a dobrovolnými brigádami. Hlasovat se šlo slavnostně a korporativně, v Brně ve volebních místnostech pro obveselení (nebylo důvodů, aby se někdo z roztržitosti spletl, stačilo jen vhodit volební lístky do urny) vyhrávalo 15 hudebních a 82 pěveckých, tanečních a recitačních souborů. Přesto ale volební propaganda šla na plné obrátky — k mikrofonu povolali i brněnského kapitulního vikáře Ludvíka Horkého, generálního biskupa slovenské ev. církve v.v. a spisovatele Bohumila Hrabala, kteří všichni ujišťovali, že budou volit mír, a proto kandidátku NF. Po oba volební dny bylo zakázáno prodávat alkoholické nápoje a budovy musely být ozdobeny vlajkami už od 21. do 24. října. Volilo se také v zahraničí na zastupitelských úřadech ale jen za okres Praha 1, ať kdo věděl, kdo je tam kandidátem nebo ne. Čs. volbám podle rozhlasu a tisku věnovali velkou pozornost v soc. zemích, jinde ve světě skoro vůbec ne, nanejvýš jen "pomlouvačné poznámky, sotva však pravdivá zmínka o naší skutečnosti". ● Po volbách podaly demisi všechny vlády, ale byly znovu potvrzeny, až na dvě výjimky u české a jednu u slovenské národní vlády. ● Mezi zvolenými poslanci FS za jihomoravský kraj čteme též jméno "J. Plojhar, 74 let, důchodce". ● V článku pod titulem "Goebbelsové ještě žijí" se RP 16. října strašně horší nad rozhovorem mezi uprchlíky Vladimírem Veselým a bývalým rozvědčíkem Josefem Frolíkem, který vysílala německá ZDF ve svém pořadu Magazin; byl prý to útok proti dobrému sousedství, ohrožení vztahů mezi NSR a ČSSR atd. RP však obezřetně ani slovíčkem nenaznačilo, oč vlastně v onom rozhovoru šlo, a tak nepřímo potvrdilo pravdivost Frolíkových tvrzení, že totiž Husák a Ant. Novotný vlastně patří na lavici kolaborantů: Novotný jako písař v kanceláři koncentráku Mauthausen vydal na smrt řadu demokratických čs. osobností, které mohly být později komunistům nepohodlné a Rudolf Barák, který o této kolaboraci věděl, protože našel stvrzenky od Gestapa "za vykonané služby", byl proto Novotným odstraněn; a Husák, kdysi velký přítel šéfa bezpečnostní služby Slovenského státu Šaniho Macha, byl členem delegace, která jela do Katynu k masovému hrobu polských důstojníků zavražděných Sověty, a pak podepsal dopis, jímž se vybíralo na podporu Hlinkovy gardy. ● V souvislosti s rozhořčenými komentáři nad únosem čs. letadla do NSR, k němuž došlo 28. října, jsme se dověděli, že od roku 1948 bylo uneseno z ČSSR 22 letadel, z nichž jen některá přistála v NSR. K prvnímu prý došlo na samém začátku "studené války" a byl to první pokus o únos letadla na světě vůbec. ● Podnik zahraničního obchodu Koospol Praha měl dovézt ve čtvrtém čtvrtletí 1976 z Finska přes SSSR 20.000 tun konsumní pšenice. Z USA — píší západní noviny — ČSSR doveze 85.000 tun pšenice a 50.000 tun kukuřice. ● Prezident republiky a gen. tajemník ÚV KSČ Husák poslal blahopřejný telegram novému předsedovi ÚV KS Číny Chua Kuo fengovi; v Praze ale neřekli, že z Číny telegram odmítli, podobně jako blahopřejný telegram z Moskvy. Stejně tak byl odmítnut soustrastný telegram k smrti Mao-ce-tunga. ● Na začátku listopadu jel Husák do Moskvy — prosit o vydatnou ekonomickou pomoc. Husák v Moskvě odevzdal Brežněvovi už po druhé nejvyšší čs. vyznamenání Zlatou hvězdu Hrdiny ČSSR a Řád Klementa Gottwalda.

□

ODEŠEL SPISOVATEL FRANTIŠEK KŘELINA

další ze slibně se rozvíjející nové generace katolických spisovatelů let třicátých a čtyřicátých, odsouzených v brněnském procesu proti tzv. členům Zelené internacionály, spolu se Zahradníčkem, Kalistou atd. Dostal 12 let žaláře. V r. 1967 byl plně rehabilitován a v letech 1967—70 mu vyšlo několik jeho knih. Zemřel poměrně náhle 25. října ve věku 73 let a byl pohřben na hřbitově ve Veliši u Jičína odkud pocházel. LD věnovala jeho smrti všeho všudy dva řádky. Tím víc naň budou vzpomínat jeho přátelé. Ti doma prosí o modlitbu za pokoj jeho ušlechtilé duše, "zvláště při Nejsvětější oběti", i Křelinovy přátele a čtenáře za hranicemi.

Svou tvorbou se Křelina zařadil mezi ruralisty, opěvující český selský venkov — právě to mu bylo při procesu označeno jako zločin: "hlásal ve službách kapitálu falešná hesla o venkovu jako jedné rodině, klamal pracující rolníky, snažil se je ideově odzbrojovat a odvádět od boje proti vyko-řist'ovatelům ..." Sem patří především jeho Hlas kořenů (1927), Jalovčí stráně (1937), Puklý chrám (1936), odměněný státní cenou; zmínky zaslouhuje ještě Dcera královská (1940) — románový životopis bl. Anežky České, Každý své břímě (1969) — "Lidická tragédie o sedmi větách s intermezzy a prologem", Klíče království (1971) — "osmero příběhů z různých dob" a Má přítelkyně Dora (1968) — o pětiletém děvčátku, se kterým se na okraji staveniště bavívá pomocný dělník ve chvílích volna. Je to reminiscence na zaměstnání stavebního dělníka, když byl r. 1960 propuštěn z vězení. Už F. X. Šalda nazval Křelinu jednou z nejmohutnějších postav tehdy vystupující literární generace.

Křelina, jak to bylo řečeno nad jeho hrobem, byl vzorný katolík, křest'an nejen slovem, ale i činy, svou bezpříkladnou, skoro svatou obětavostí, který nepřehlížel s hořkostí svůj život, lidsky řečeno zničený. Důkazem toho jsou slova z jeho deníku, která si dal napsat na své úmrtní oznámení: "Měl jsem život št'astný. Chtěl bych vzkázat svým žákům, svým čtenářům slovy sv. Pavla: Dobrořečte, ale nezlořečte."

P.O.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 18, 1976 — Vol. I., No. 51.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

LETEM SVĚTEM

Moskva. — V sovětském hlavním městě zemřel ve věku 78 let Trofim Lysenko, otec sovětské komunistické biologické pavědy, jeden z největších šarlatánů tohoto oboru, jaké svět kdy viděl. Aby se zalíbil Stalinovi, snažil se pomocí biologie dokazovat komunistické názory a přání marxistických theoretiků Stalinovy éry. Tvrdil například, že dovede přeměnit oves v pšenici a brambory v rajská jablíčka. Moderní genetiku, založenou na výzkumech našeho kněze Řehoře Mendla, prohlašoval za měšťácký výmysl. Kdo s ním nesouhlasil, byl poslán do koncentračního tábora, anebo byl zastřelen. Spolu se soudruhem Mičurinem a žákyní Olgou Lepešinskaja přivedl sovětskou biologickou "vědu" opravdu do doby temna. Za Chruščeva sice byly jeho teorie bez rámusu opuštěny, avšak jako skalní komunista žil až do své smrti blahobytně ve své dače nedaleko Moskvy. Našim nezasvěceným čtenářům z farmářského venkova se to sice musí všechno a zcela správně — zdát nesmyslem, protože vědí ze zkušenosti, že oves zůstane ovsem a pšenice pšenicí. Jenomže komunistům nebeželc ani o brambory a rajčata, ale o to, že mohou změnit člověka; že rozbijí rodinu, udělají "továrnu na děti", které pak bude vychovávat komunistický stát od kolébky až do hrobu, a dají tak vznik "socialistickému člověku", který dá zaručeně přednost traktoru s kombajnem před upřímnou láskou mezi dvěma mladými lidmi.

• • •

Rio de Janeiro. — Brazilská vláda nedovolila uveřejňování tiskem pastýřského listu brazilských biskupů, ve kterém bylo režimu vytýkáno, že porušuje lidská práva a plní vězení chudými lidmi jen proto, že je považuje za přívržence zakázané a v podzemí pracující komunistické strany.

• • •

Washington. — Podle zprávy magazínu "Neewsweek" a "Penthouse" prý Sověti zničili nad Indickým oceánem pomocí laserových paprsků jednu americkou výzvědnou umělou družici a druhou vážně poškodili. Mluvčí washingtonského ministerstva obrany však popřel tuto zprávu: pouze připustil, že Sověti konají pokusy s užitím laserových paprsků pro vojenské účely. Američané prý rovněž pracují na sestrojení umělé družice, která by pomocí laserových paprsků byla schopna zničit nepřátelské umělé družice.

• • •

Tokio. — Japonská vláda učiní menší ústupky zemím Evropského společného trhu za účelem snížení jejich hospodářských nesnází. Rozkáže snížit japonskou výrobu lodí na 75 procent, omezí vývoz japonských aut do Anglie a zvýší dovozní kvóty pro některé evropské zemědělské produkty: máslo, mléko, cigarety, whiskey, koňak, čokoládu atd. V prvním čtvrtletí roku 1976 japonské loděnice obdržely 55.1% všech světových objednávek stavby nových lodí, ve 2. čtvrtletí jich obdržely 52.6% a ve třetím 63.7%. Loděnice zemí Evropského společného trhu ve stejné době obdržely pouze 13%, 10.8% a 3.8% objednávek. — Obchodní schodek zemí Evropského společného trhu vůči Japonsku obnáší letos 4 biliony dolarů!

• • •

Bejrút. — Libanonský president Elias Sarkis jmenoval novým ministerským předsedou mohamedána Selim al-Hossa, specialistu v ekonomii, který pak utvořil osmičlennou nepolitickou vládu, složenou z technických odborníků, podnikatelů a různých hospodářských znalců. Úkolem nové vlády bude provést rekonstrukci země, zruinované 19měsíční občanskou válkou. Hoss zastává v nové vládě také funkce ministrů ekonomie a průmyslu.

• • •

New York. — Valné shromáždění Spojených národů učinilo výzvu k novému svolání Ženevské mírové konference pro řešení problému Blízkého východu na konci března 1977. Izrael a Spojené státy hlasovaly proti tomuto návrhu, protože mezi účastníky této konference (Egypt, Izrael, Jordánsko a Syrie) mělo být také přijato Arafatovo hnutí PLO (Palestine liberation organization).

• • •

Peking. — Po celé komunistické Číně se šíří nemilosrdná čistka mezi samotnými komunisty. Cílem této čistky, vyhlášené předsedou Hua, je zlikvidovat přívržence tak zvané radikální čtyřky, k níž náleží také vdova po Mao-cetungovi Chiang Ching. Tato čtyřka byla zatčena letos v říjnu, protože se údajně chtěla zmocnit vlády; jejím přívržencům je vytýkána protipartajní činnost a spiknutí proti předsedovi Hua. Cílem komunistických čistek je udržovat podle marxleninských pouček v komunistických řadách revoluční horlivost a zároveň "blahodárný" teror. Někteří přední komunisté jsou vybráni a nemilosrdně zlikvidováni na postrach druhým, ačkoliv stále byli věrnými komunisty a proti partaji se ničeho nedopustili. Tyto čistky mají v různých zemích různé formy; poslední čistka v Číně měla formu "kulturní revolúce", v Československu po sovětské okupaci z r. 1968 tomu říkali "normalizace".

• • •

Bonn. — Podle výpočtů západoněmeckého Federálního úřadu pro zemní vědy a suroviny je při nejmenším až do roku 2000 na zemi zajištěna hojnost zdrojů energie: oleje, zemního plynu, uhlí a uranu. Zejména uhlí je na zeměkouli v hojnosti; známá ložiska kamenného uhlí vydrží i při stoupající spotřebě asi 190 let, ložiska hnědého uhlí 270 let. Federální úřad odhaduje rezervy zemního oleje na 192 bilionu tun (známá ložiska obsahují na 98 bilionů tun zemního oleje): z toho 68.3% připadá na země OPEC, 15.5% na komunistické země a 10.2% na západní průmyslové země. Jsouli tyto odhady správné, a budeli se těžba oleje zvyšovat o 3% ročně, tyto zásoby vystačí na kryti světových potřeb až do roku 2030. Známé zásoby zemního plynu obnášejí 72,000 bilionů kubických metrů; budeli jeho spotřeba stoupat o 6% ročně, vystačí na 24 let. Další ložiska zemního plynu, o jejichž existenci se dosud činí pouze domněnky, vystačí na dalších 17 let.

• • •

New York. — Spojené státy a Anglie byly od roku 1956 průkopníky výroby elektrického proudu v atomových centrálách. Dnes už i malé Švýcarsko vyrábí 18% svého elektrického proudu v atomových centrálách, Belgie 16.4%, Švédsko 15.1%, Anglie 10.4%, Francie 9.8%, USA 8.1%, Západní Německo 7.1%, Holandsko 6.1%, Japonsko 3.4% a Itálie 2.6%.

• • •

Londýn. — Ve snaze zachránit konferenci o budoucnosti Rhodésie v Ženevě U.S. státní tajemník Henry Kissinger a britský ministr zahraničí Anthony Crossland připravili nový plán pro vládu Rhodésie v přechodné době. Tímto plánem se obcházeji námitky obou jednajících stran proti smíšené černošsko-bělošské vládě. Poněvadž požadavky obou stran v této věci jsou nesmiřitelné, celé dílo ženevské konference tím je ohroženo. — Podle tohoto nového návrhu Británie by poslala do Rhodésie svého komisaře, který by byl dočasně hlavou této země. Vrchní dohled na armádu a na policii by si během přechodné doby vyhradila Anglie pro sebe. — Mezitím by v Ženevě obě vyjednávající strany přiznaly, že v přítomné době jejich jednání uvázla ve slepé uličce, a páni vyjednávači by se vrátili na vánoce domů. Obě strany už uznaly, že potřebuji čas k prostudování některých záležitostí, a proto budou jednání odložena. V konferenci bude pokračováno po Novém roce.

• • •

Bonn. — Západoněmečtí lékaři doporučuji k vánočním svátkům těm, kteří se chtějí uchránit před přejedením, pálením žáhy a různými žaludečními potížemi, aby požívali jen mírně tuků, sladkostí a chlazených nápojů. Tomu pak, kdo si svůj žaludek už pokazil, doporučuji požívat po dobu 24 hodin pouze slabého nesladzeného čaje, lehnout si do postele, zabalit si břicho do mokrého ručníku a dát si na ně elektrický polštář či gumovou láhev s teplou vodou.

• • •

Brusel. — Nově zvolený president Carter poslal prostřednictvím státního tajemníka Kissingera delegátům členských zemí organizace NATO své osobní poselství, ve kterém řekl: "NATO je dnes — jako bylo v minulosti — podstatným prostředkem pro udržení naší společné bezpečnosti. Americký závazek pro udržení smlouvy NATO bude za mé administrace nejen zachován, nýbrž ještě více posílen". Kissinger zároveň varoval členské země NATO, že vzrůstající sovětská ekonomická moc znamená také vzrůst sovětské vojenské síly.

• • •

Caracas. — Před rokem opustilo bývalou portugalskou kolonii Angolu asi 400 tisíc portugalských usedlíků. Nyní vláda jihoamerické Venezuely, velkého vývozce zemního oleje, rozhodla, že v údobí příštích pěti let přijme do země až 200 tisíc těchto portugalských uprchlíků, kteří v chudém Portugalsku nemohou nalézt uplatnění, zatímco potenciálně bohatá Venezuela potřebuje dynamické pracovníky.

• • •

Riad. — Saudská Arábie přijala nový zákon, podle kterého se cizincům zapovídá zakládat v zemi vlastní hospodářské podniky. Existující cizí podniky mají být do roka zlikvidovány; cizí technický personál však může v Arábii zůstat.

• • •

Bangui. — Černošský president Středoafrické republiky Jean Bedel Bokassa se prohlásil dědičným císařem pod jménem Bokassa I. a svou zemi nazval Středoafrickým císařstvím. Podle Organizace Spojených národů Středoafrická republika náleží k 25 nejchudším a nejzanedbanějším zemím světa. Politická oposice tam neexistuje. Zlodějům je za trest buď uříznuta ruka anebo ucho, protože Bokassa I. z vlastní zkušenosti ví, "že na chudé musí být přísnost!"

• • •

Istanbul. — Území východního Turecka, nedávno postižené zemětřesením, je obydleno Kurdy. Kurdové, jichž je asi 12 milionů, bydlí ještě v sousedních zemích: v Syrii, Iráku, Iránu a v Sovětském svazu. Celému území, na kterém bydlí, se někdy říká Kurdistán. Ačkoliv toto obyvatelstvo od konce první světové války požaduje společnou vlastní nezávislou zemi, světové mínění a světové politické autority je ignorují. Vleni bylo se sovětskou pomocí krvavě potlačeno povstání Kurdů v severním Iráku, kde se na jejich území našla bohatá ložiska zemního oleje. V Turecku je jejich území nepřípustno cizím žurnalistům a často i jiným cizincům, prý z důvodů národní obrany. Od doby Kemala Ataturka — po první světové válce — turecká vláda se snaží tyto Kurdy poturčovat. Byl jim dan úřední název "Horských Turků", a jejich řeč je zakázána jak ve školách tak i v úřadech. Vláda v Ankaře také úmyslně zanedbává hospodářský a kulturní rozvoj tohoto území. Ve východním Turecku žije asi 6 milionů Kurdů bez vlastních škol, novin a jakéhokoli veřejného národního života. Nesourodým a mezi sebou bojujícím kmenům v Africe se však v OSN politická svoboda uděluje. Protože by ale Kurdové žádali pro své sjednocení a vytvoření vlastního dvanáctimilionového státu i územní ústupky od Sovětského svazu, Syrie, Irán, Irák i Turecko mají zatím zajištěno, že Sovětský svaz nebude žádné osvobození Kurdů v OSN podporovat.

• • •

New York. — Výsledek pátrání po lochnesské obludě, které podnikla v minulém létě skupina britských a amerických vědců je prozatím záporný. Ačkoliv měli k disposici velmi moderní přístroje, nebyla nalezena žádná jasná stopa po této obludě. Vědci objevili jen to, že v lochnesském jezeře jsou i ryby velmi vzácné: ze 108.000 fotografických snímků, vzatých pod vodou, jen na 33 je možno spatřit známky přítomnosti ryby či úhoře. Pomocí sonárních přístrojů byly však na dně jezera nalezeny trosky lodí a letadel. V pátrání po obludě však prý bude ještě pokračováno na jaře příštího roku.

• • •

Paříž. — Sověti si postavili v Paříži novou obrovskou budovu velvyslanectví, jejíž zbudování stálo 20 milionů dolarů. Plány, stavební materiál i veškeré zařízení si Sověti nechali udělat od Francouzů. Personál velvyslanectví tam má k disposici 130 bytů, dva biografy, jednu školu, tělocvičnu, restauraci, šest místností pro lékařské a zubní ošetření, několik knihoven, obrovskou slavnostní síň, větší než je Zrcadlový sál ve Versailleském paláci a kuchyň, která může najednou obsloužit 1,500 lidí. Toto "město ve městě" stojí nedaleko obrovského parku Bois de Boulogne, v jedné z nejlepších částí zahradní čtvrti Paříže.

• • •

Mexico City. — V Mexiku se komplikuje záležitost pozemkové reformy. Dřívější president Luis Echeverria vyvlastnil 3 týdny před uplynutím svého mandátu ve státě Sonora 250,000 akrů zemědělské půdy, kterou rozdělil chudým venkovanům; v sousedním státě Sinaloa pak venkované sami od sebe zabrali dalších 100 tisíc akrů půdy. Nyní na protest majitelů půdy a soukromých podnikatelů v 51 místech federální soudce zrušil dekret presidenta Echeverria, protože byl nezákonný, a rozkázal, aby zabrané pozemky byly vráceny jejich původním majitelům. Juan Rodriguez Gomez, předseda Generální unie mexických dělníků a venkovanů, však prohlásil, že noví majitelé se nabytých pozemků nevzdají; v případě nutnosti si je budou hájit i se zbraní v ruce.

Čím jsou pro mne vánoce?

Názory francouzských dětí — (13—16 let) na prožívání vánoc; chtějí ryzejší opravdovější náboženství a život dle víry.

". . . Co dělá tato dívka u svého stolu? Pracuje? Ne! Myslí na vánoce. Opravdu jsou již za dveřmi? Zdá se mi, že nejsem dost připravená. Co mám dělat? Vystřihovat stříbrné hvězdy na stromek? Být hodná, aby přišel Ježíšek? Uklízet aby se vše v domě lesklo?"

(13 let)

* * *

"Vánoce byly pro mne vždycky rodinné a náboženské svátky. Největší radost mám z přípravy jesliček. Neumím to lépe vysvětliti, ale když se dívám chvilku na děťátko, ležící na slámě v jesličkách, které je naším Pánem, chce se mi plakat. Vánoce jsou velké svátky, protože všichni křesťané bez rozdílu jsou spojeni v úctě před tímž Kristem." (15 let.)

"Jsou to náboženské svátky, protože se při nich slaví půlnoční mše. Po ní je slavnostní jídlo a rozdílení dárků. A když jsou všichni unaveni jídlem a smíchem, jde se spát a druhý den začne všechno znovu.

(15 let)

* * *

"Na Štědrý večer jsme byli v kině. Potom jsme se zúčastnili — jako každý rok — půlnoční. Pak jsme doma večeřeli u slavnostního stolu. Uprostřed jídla se rozdávaly dárky a od stolu jsme vstali v šest hodin ráno. Lehli jsme si, ale káva, likéry a jídlo nám popletly hlavu, takže jsme nemohli spát. A tak jsme za hodinu vstali a pokračovali v jídle, pití, hrách až do večera. Osobně se mi způsob, jakým oslavují rodiče vánoce, nelíbí. Není to den klidu, ale únavný a hlučný den." (13 let)

* * *

"Vánoce jsou pro mne tradiční, nepříliš přitažlivé svátky — nemyslím-li ovšem na dárky, které dostanu. Před vánocemi jsem šla s maminkou nakupovat. Vrátily jsme se utahané. Zdobily jsme stromek. K čemu? Večer na půlnoční jsem byla ohromena kázáním o boji na záchranu morální a fysické svobody! Mluvit o boji v předvečer vánoc! A sotva se zmínit o Kristu! Není to nemorální?"

(15 let)

* * *

"Co jsou vánoce? Narození Krista v chudém chlévě. Proč neprožít tyto nádherné svátky co nejprostěji? Nestačí jít na půlnoční. Navíc je třeba zamyslit se a připravit vánoce i ve svém nitru. (14 let.)

* * *

"Letos jsem vánoce nepřipravovala. Celý den jsme pro-

(Dokončení na str. 5.)

DOBA ADVENTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, z andělova zvěstování jsme poznali, — že tvůj Syn se stal člověkem. — Prosíme tě: Vlej nám do duše svou milost, — aby chom skrze jeho umučení a smrt — dospěli k slávě vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA MICHEÁŠE
(Mich 5, 2-5a)

Toto praví Hospodin: A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom zbytek jeho bratří se vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodinova, svého Boha. Oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM
(Žid 10, 5-10)

Bratři! Když Kristus přicházel na svět, řekl: "Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale dals mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy."

Po prvních slovech: "oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu" — a přece to všechno je předepsáno v Zákoně — hned dodává: "Tady jsem, abych plnil tvou vůli." To první ruší, aby zřídil to druhé. A touto 'vůlí' jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 1, 39-45)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do jednoho judského města. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, radostí se pohnulo dítě v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem:

"Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém lůně. A blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"

K VÁNOČNÍM SVÁTKŮM DARUJTE DOBROU KNIHU

Z posledních knih, které vydala Křesťanská akademie, vám doporučujeme:

NEDĚLNÍ A SVÁTEČNÍ MISÁLEK, s čteními na všechny tři liturgické cykly. Cena 6000 lir.

JAN ČEP, *Sestra Úzkost*. Zlomky autobiografického eseje našeho předního katolického spisovatele, od r. 1948 exulanta. Cena 2000 lir.

LUDĚK PACHMAN, *Boha nelze vyhnat*. Od marxismu zpět ke křesťanství. Cena 1600 lir.

KLEMENT BOCHORÁK, *Křížová cesta*. Básně v próze, ve stylu staročeských lidových tradic. Cena 1500 lir.

ANTONÍN KRATOCHVÍL, *Básníci ve stínu šibenice*. Antologie z děl českých spisovatelů, politických vězňů stalinské éry. Cena 4500 lir.

Objednávky přijímá: *Křesťanská akademie, I-00183 Roma, Via Concordia 1.*

+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Když vešel ptal se ho: „Co se má státi muži, kterého král chce uctíti?" Aman mysle si a maje za to, že žádného jiného nemíní uctíti král nežli jej, odpověděl: „Člověk, kterého král chce uctíti, budiž oblečen v roucho královo, posazen na koně, na kterém jezdí král, dostaň korunu královskou na hlavu, a první z královských knížat, z vladařů, ať drží koně jeho, jde po ulici města a volá: „Tak je ctěn, koho král ctíti chce!"

I řekl mu král: „Rychle vezmi roucho i koně, a učiň jak jsi řekl, Mardocheovi Židu, který sedí přede dveřmi paláce. Hleď, ať nic z toho, co jsi mluvil, neopomeneš!"

Vzal tedy Aman roucho i koně, oblékl Mardochea a sedícího na koni po ulici města předcházel volaje: „Touto ctí jest omilostněn, koho král chce ctíti!"

Mardocheus vrátil se zase ke dveřím paláce, Aman pak rychle šel domů jsa smuten a maje hlavu zakrytou. A vypravoval Zarese, manželce své, jakož i přátelům vše, co se mu přihodilo. Mudrci, kterých se radíval, i manželka jeho mu odpověděli: „Jestli z rodu židovského Mardocheus, před kterým jsi počal padati, nebudeš moci jemu odolati, ale padneš před ním."

Když oni ještě mluvili, přišli královští komorníci a přinutili ho, by rychle šel na hody, které byla královna připravila.

* * *

Přišel tedy král i Aman, aby hodovali s královnou. Také tohoto druhého dne řekl jí král, když se byl vínem rozehřál: „Jaká je žádost tvá, Estero, aby ti byla splněna? Co si přeješ, aby se stalo? I kdybys polovici království mého žádala, dostaneš ji!"

Ona mu odvětila: „Nalezlaliž jsem milost před očima tvýma, o králi, daruj mi život můj — za ten prosím — a národ můj — za ten žádám. Neboť prodáni jsme já i národ můj, abychom byli potřeni, pobiti, abychom zahynuli. O kéž jsme raději za otroky a otrokyně prodáni! Bylo by to zlo snesitelné, a lkajíc mlčela bych. Nyní však máme nepřítele, jehož ukrutnost dotýká se krále!"

Král Asuerus ujav se slova tázal se: „Kdo je to? A odkud má moc, aby směl se odvážit učiniti to?"

I řekla Ester: „Protivník a nepřítel náš je tento zloduch Aman!"

Ten uslyšev to hned se zděsil, snésti nemoha obličeje králova a královnina. Král pak rozhněvav se vstal a z hodovny vyšel na zahradu stromovím vysázenou.

Též Aman vstal, aby prosil Ester královnu za život svůj, nebo srozuměl, že je mu zlé od krále ustanoveno.

Ten pak vrátiv se ze zahrady stromovím vysázené a vešed do hodovny, nalezl Amana, an padl na pohovku, na které ležela Ester. I řekl: „Ještě násilí učiniti chce královně v přítomnosti mé, v domě mém?"

Ještě slovo to z úst králových nevyšlo, a již zakryli mu tvář. A Harbona, jeden z komorníků, kteří stáli ve službě královské, řekl: „Hle, šibenice, kterou připravil Aman Mardocheovi, který mluvil králi k dobrému, stojí v domě Amanově zvýší padesáti loket."

I řekl mu král: „Pověste ho na ni!"

Pověšen byl tedy Aman na šibenici, kterou byl připravil Mardocheovi, a hněv králův se upokojil.

Toho dne dal král Asuerus Estere královně dům Amana, nepřítele Židů, Mardocheus pak dostal se před krále. Vyznala mu totiž Ester, že jest její strýc. I vzal král prsten, který byl Amanovi zase vzíti rozkázal, a dal jej Mardocheovi. Ester pak ustanovila Mardochea nad domem svým.

Ester nemajíc na tom dosti padla k nohám královým, plakala, a mluvíc k němu prosila, aby rozkázal zmařiti zlobu Amana Agažského, a úklady jeho nejhorší, které byl smyslil proti Židům.

Když pak vztáhl k ní rukou zlaté žezlo, dle obyčeje, kterým bylo dáváno znamení milosti, ona vstala a stojíc řekla: „Líbí-li králi, nalezlaliž jsem milost před očima jeho, a prosba má nevidí-li se mu nespravedlivá, prosím, aby novými listy byly napraveny staré listy Amana, úkladníka a nepřítele Židů, kterými po všech krajinách králových přikázal je vyhladiti. Nebo kterak budu moci snésti vraždu a vyhlazení národa svého?"

Král Asuerus odpověděl Estere královně a Mardocheovi Židu: „Dům Amanův dal jsem Estere a jej rozkázal jsem pověsiti na šibenici, že se opovážil vztáhnouti ruku na Židy. Pište tedy Židům, jak je vám libo, jménem královským a opatřte listy pečetí prstenu mého. Neť obyčej, že listy, které byly jménem královým posílány, a pečetí jeho prstenu opatřeny, žádný nesmí odvolati.'

I povolali tajemníků a písařů královských — byl právě třetí měsíc, zvaný iban — dvacátého dne toho měsíce napsány byly listy, jak byl si přál Mardocheus, k Židům, satrapům, úředníkům a vladařům, kteří ustanoveni byli ve stu a dvaceti sedmi krajinách od Indie až do Etiopie, do každé krajiny, každému národu jejich jazykem i písmem, i Židům, jak mohli čísti a rozuměti.

Ty listy, které jménem královým byly posílány, opatřeny byly pečetí jeho prstenu a posílány po rychloposlech. Po všech krajinách jezdíce měli listy staré předejíti novými poselstvími.

Král jim přikázal, by dojeli k Židům po všech městech a jim v jedno se shromážditi rozkázali, aby hájili života svého, a všecky nepřátele své, aby pobili a zahladili, majetek pak jejich jakožto kořist, aby rozebrali.

Trest listu toho byla: ve všech zemích a národech, kteří vladě Asuera byli poddáni, oznámiti, že Židé smějí se připraviti, by pomstili se nad nepřátely svými.

Vyšli tedy rychloposlové s poselstvím, a výnos králův vyvěšen byl také v Susách.

Mardocheus pak, z paláce a od krále vycházeje, stkvěl se rouchem královským, totiž purpurově modrým a bílým, čelenku zlatou nesa na hlavě a oděn jsa pláštěm kmentovým, purpurově červeným. Židům se zdálo, že jim vzešlo nové světlo, radost, čest a veselí.

Ve všech národech, v městech i krajinách, kamkoli rozkaz králův došel, bylo neobyčejné veselí, hody a kvasy, dobrý den. Tak velmi, že mnozí z jiných národů a vyznání k jejich náboženství a posvátným obyčejům přistupovali. Velký totiž strach před Židy zachvátil všecky. — Od toho času ty dny nazvány jsou „furim", to jest „losů", protože fur, to jest los — vržen byl do osudí. Est. 4., 5., 6., 7.

Esteřin úspěch.

Úklady Amanovými ocitl se lid israelský ve velikém nebezpečí. Rozkaz králů perských býval neodvolatelný. A rozkaz ten už byl vydán. Co měla učiniti Ester, která jako Židovka také vlastně zákonu o záhubě všech Židů podléhala. Ester vnuknutím Božím pochopila, že nezbývá jí než uposlechnouti slov pěstouna Mardochea a zakročiti osobně u všemocného krále ve prospěch a na záchranu svého lidu. Pod trestem smrti nikdo nesměl se odvážiti nevolán ku králi. Ester však to přece učinila a přistoupila bezprostředně k trůnu královskému, aby vyprosila milost nešťastnému lidu. A dosáhla skvělého úspěchu. Král béře Ester do náručí a praví jí památná slova: „Neboj se — Ester — neumřeš, neboť ne pro tebe, ale pro jiné všecky ten zákon ustanoven jest . . . Co si přeješ, Ester královno? Jaká je tvá žádost? I kdybys prosila za půl království, bude dáno tobě!" Tak pravil král jsa uchvácen nevídaným půvabem Esteřiným, jejím dojemným smutkem, a jsa přemožen Esteřinou pokorou oznamuje jí, že ona jediná jest vyňata ze zákona pro všecky platného. Dotknutí královského žezla naznačuje plnost milosti, které se Estere dostalo z rukou svrchovaného krále. V jasu a světle královny Ester ztrácí zloduch Aman svoji velikou moc a vysvobozený lid se raduje a jásá, bez konce velebí dobrotu královny Ester, jejíž přímluva ukázala se tak mocnou.

Novozákonní Ester.

Královna Ester nejedním rysem svého života a své povahy připomíná nám Královnu všech svatých, Pannu Marii. Také Panna Maria byla zvláštním privilegiem Božím vzhledem k budoucím zásluhám Ježíše Krista vyňata ze všeobecně platného zákona hříchu dědičného. Také Jí na místě Božím prohlásil archanděl Gabriel: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha." Luk. 1., 30. Také Panna Maria podobně jako kdysi Ester byla vyvolena jediná ze všech žen za Matku Boží a Královnu nebe pro svoji nesmírnou duchovní krásu, jejíž základem byla plnost milosti Boží, nezměrná láska k Bohu, nevyrovnatelná láska k hříšnému trpícímu lidstvu, a nejhlubší pokora.

Všemohoucnost v přímluvě.

Ester svojí přímluvou u krále dosáhla, čeho by nikdo jiný nebyl dosáhl. Tím více Panna Maria dosáhne splnění všech svých přímluv u Syna svého, jenž jest Králem skutečně svrchovaným a všemohoucím. I k Ní v království nadzemském mluví Král králů: Co si přeješ, Maria královno, milá Matko moje? Jaká je Tvá žádost? Židé radostným svátkem oslavovali památku Esteřinu. Křesťanský svět nikdy nepřestane oslavovati památku nejpokornější služebnice Boží a nejmocnější přímluvkyně u Boha, Panny Marie.

O milostivá, o přívětivá!

Důvěra citelů Mariánských ve splnění tak mnohých a rozmanitých snažných proseb zaznívá každodenně z nesčetných písní a modliteb po celém světě. Jednou z těchto krásných a důvěryplných modliteb k Panně Marii je modlitba svatého Bernarda, kterou tento světec si vyprosil od Rodičky Boží pomoc v největší tísni svého života:

(Pokračování)

KAREL ČAPEK:

Z KNIHY APOKRYFŮ

LAZAR

(Pokračování z min. čísla.)

"Já tomu rozumím," řekla Marie tiše a uchváceně. "A abyste věděli, já vím, co se stane. Stane se zázrak. Pokyne prstem, a stěny vězení se otevřou — a všichni Ho poznají, padnou před ním na kolena a budou volat 'zázrak' —"

"To si počkáš," děla Marta sevřeně. "On se nikdy o sebe nedovedl starat. Nic pro sebe neudělá, ničím si nepomůže, leda —" dodávala s rozšířenýma očima, "— leda že by Mu jiní pomohli. Třeba čeká, že Mu přijdou na pomoc — všichni ti, kdo Ho slyšeli — všichni, kterým pomáhal — že se opášou a přiběhnou —"

"To si myslím," prohlásil Lazar. "Jen se nebojte, děvčata, má za sebou celou Judeu. To by tak hrálo, aby — to bych se na to podíval — Marto, připrav věci na cestu. Jde se do Jerusaléma."

Marie se zvedla. "Já jdu také. Abych viděla, jak se otevřou stěny vězení, a On se zjeví v nebeské záři — Marto, to bude úžasné!"

Marta chtěla něco říci, ale spolkla to. "Jen jděte, děti," řekla. "Někdo tu musí hlídat — nakrmit drůbež a kozy — Já vám hned připravím šaty a nějaké placky. Jsem tak ráda, že tam budete!"

* * *

Když se vrátila zarudlá od žáru pece, byl Lazar zsinalý a neklidný. "Není mi dobře, Martičko," bručel. "Jak je venku?"

"Krásně teplo," děla Marta. "Dobře se vám půjde."

"Teplo, teplo —" namítal Lazar. "Ale nahoře v Jerusalémě vždycky fouká takový studený vítr."

"Já jsem ti připravila teplý plášť'," hlásila Marta.

"Teplý plášť," reptal Lazar nespokojeně. "Člověk se v něm zapotí, pak ho ofoukne zima, a tu to máme! Sáhni, nemám už ted' horečku? To víš, nerad bych se cestou rozstonal — na Marii spoleh není. — Co bych Mu byl platen, kdybych se na příklad roznemohl?"

"Nemáš horečku," chlácholila ho Marta a myslila si: Bože, ten Lazar je takový divný od té doby — od té doby, co byl vzkříšen z mrtvých —

"Tehdy jsem také chytil špatný vítr, když — když jsem se tak roznemohl," děl Lazar starostlivě; nerad se totiž zmiňoval o své nekdejší smrti. "To víš, Martičko, od té doby nejsem jaksi ve své kůži. To pro mne není, ta cesta a to rozčilování. — Ale to se rozumí, já půjdu, jen co mne přejde ta zimnice."

"Já vím, že půjdeš," pravila Marta s těžkým srdcem. "Někdo Mu musí běžet na pomoc; to víš, tebe On — vyhojil," dodávala váhavě, neboť také jí připadalo nějak nešetrné mluvit o vzkříšení z mrtvých. "Heled', Lazare, až Ho vysvobodíte, můžeš Ho aspoň poprosit, aby ti pomohl — kdyby ti snad nebylo dobře —"

"To je pravda," vydechl Lazar. "Ale co kdybych tam nedošel? Co kdybychom už přišli pozdě? Musíš uvážit všechny možnosti. A co, když se to v Jerusalémě nějak semele? Molka, ty neznáš římské vojáky. Ah, Bože, kdybych já byl zdráv!"

"Vždyť' jsi zdráv, Lazare," vypravila ze sebe Marta. "Musíš být zdráv, když On tě uzdravil!"

"Zdráv," řekl Lazar hořce. "To snad vím já, jsem-li zdráv nebo ne. Reknu ti jen, že od té doby mně ani chvilinku nebylo lehko — Ne, že bych Mu nebyl strašně vděčný za to, že mne . . . postavil na nohy; to si o mně, Marto, nemysli; ale kdo to jednou poznal jako já, ten — ten —" Lazar se otřásl a zakryl si tváře. "Prosím tě, Marto, nech mě ted'; já se seberu — já jenom chvilku — to jistě přejde —"

Marta si potichu sedla na dvorku; dívala se před sebe suchýma, utkvělýma očima, ruce sepnuty, ale nemodlila se. Černé slipky se zastavovaly, aby na ni pohlédly jedním okem; když jim proti nadání nehodila zrní, šly si zdřímnout do poledního stínu.

Tu se vyplížil Lazar z chodby, smrtelně bled, a jektal zuby. "Já — já ted' nemohu, Marto," koktal, "já bych tak rád šel — snad až zítra —"

Pokračování

Čím jsou pro mne vánoce

(Dokončení ze str. 4.)

žili v autě a večer jsme dorazili do Chamoix. Maminka z toho byla nemocná, tatínek a bratr unaveni. Na půlnoční jsme nešli a to mě velmi mrzelo. Nikdo si toho však nevšímal. Byly to smutné vánoce a poprvé v životě jsem pochopila, co je to náboženství." (14 let.)

"U nás doma se vánoce využívají jako příležitost k rodinné schůzce. Na druhém místě je to i náboženský svátek. Říkám-li "náboženský", nejsem dost přesný. Maminka chce, aby to byl den zbožně prožitý, abychom dávali dobrý příklad sousedům a služebným, a letos také malé sestřičce, která půjde brzy k prvnímu sv. přijímání. Ale pro mne tento rok nebyl stejný jako předcházející léta. Dříve jsem chodil do katolické školy, kde jsme měli katechismus a povinnou mši. Všichni žáci se zúčastnili přípravy ježíšků v kapli, mamince jsem vyprávěl, co jsme slyšeli o Kristově narození a bylo to "dojemné", plné zbožnosti, ale ne opravdové náboženské. Tento rok jsem se poprvé cítil svobodný. Jako bych dospěl o dva, tři roky. Díval jsem se méně na naše ježíšky, ale myslel jsem více na Krista — a všechno bylo pro mne opravdovější." (14 let.)

* * *

"Po mši jsme měli báječnou večeři; dárky, návštěvy, mnoho povyku. Večer, v posteli, jsem si říkala, že to nebyly vánoce, jak bych si je přála prožít. Chtěla bych je náboženštější, vždyť' jsou připomínkou narození Krista. Méně veselé? Ne, ale opravdovější." (14 let)

* * *

Vybrali jsme nejtypičtější části. Mladí přemýšlejí o svém náboženském životě. Chtějí být opravdovější, ryzejší: méně tradiční, méně vnější, nechtějí být nuceni k náboženským úkonům jako k povinnosti, chtějí být svobodnější. Těchto několik citátů je ukázkou toho, jak a co naši mladí za svého dospívání hledají. Z dětských let zdědili náboženské zvyky a ted' chtějí objevit jejich nový smysl: **Hledají osobnější a opravdovější náboženství!**

B. Babin—J. Vimort
Přel. S. J.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GÚ-4-9633

DOPISY našich čtenářů

PETONE, NOVÝ ZÉLAND:

P.B.P.J.K.

Vážená redakce a milí čtenáři!

Přikládám šek na předplatné na 2 roky na Hlas Národa. Bude-li třeba něco doplatit, prosím, oznamte mi. Zůstane-li něco, prosím ponechte si na sklenku piva.

Srdečně Bůh zaplať všem těm, kteří se přičinili o vydávání H.N. Časopis má velkou cenu pro nás všechny. Dává nám možnost si přečíst v mateřštině co se všude děje. Co se týká anglické přílohy, osobně ji velmi schvaluji, protože naše mladší generace, která již neumí česky číst, alespoň si přečte v angličtině něco o Češích. Sami se bez té řeči zde též nemůžeme obejít, takže je to i pro nás také poučné. Redakční personál ovšem musí počítat s kritikou ze všech stran, jak je to v tom přísloví: není člověk ten, aby se zachoval lidem všem, aneb: kdo chce psa bít, tak si hůl najde. Totéž i s časopisem. Vždyť i Američané kritisují svoje časopisy. Povinnosti nás všech je děkovat Panu Bohu a vyprošovat redakčnímu personálu hojnost zdraví a možnost vydávat po dlouhá léta pro nás H.N.

Milá redakce, kdysi jsem četla v H.N., že čtenářky žádaly o kuchařské recepty. Nás ženské to vše zajímá proto, že to je částečně naše povinnost připravit chutné jídlo. Tak bych velmi prosila, bude-li vám to možné, najdete-li místo, abyste otiskli tento recept.

Srdečně zdravím milou redakci v čele s důstojným Otcem Vítem, všechny čtenáře a dopisovatele, rovněž i pana Karla Pekárka, kterému vyprošujeme pevného zdraví po tak těžkých životních útrapách, které sám popisuje, a jejichž následkem jsou různé nemoci, kterými dosavadˇ trpí. Pane Bože, prosím tě vroucně, žehnej nemocným, nešťastným, opuštěným i nám všem.

Milí čtenáři v Americe, v Kanadě a kde všude máte české kněze, važte si jich, zúčastňujte se českých mší sv. jak jen nejčastěji můžete. Nezapomeňte, že někde žijí Češi více než čtvrt století bez českých kněží, neslyšeli ani slovíčko mateřštiny při mši sv. a jak by si to přáli, jak se jim po mateřštině stýská. Už to tak bývá, že nevíme, co máme, až teprve když to ztratíme.

Vážená redakce, prosím změňte na mé adrese číslo domu na 57. Přeji všem radostné vánoce a požehnaný rok 1977.

Vaše vděčná a věrná čtenářka

V. Spellmanová

* * *

Zde je ten můj recept na:
Pražský dort
(svatební dort)

V míse mícháme mouku s tluč. cukrem a pomerančovou kůrou, přidáme žloutky a chvíli třeme. Potom přimícháme celá vejce, znovu dobře utřeme, načež do toho stále míchajíce, přikapáváme rozehřáté a prochladlé máslo a z bílků tuhý sníh. Tři formy různé velikosti (velká, menší, nejmenší) vymažeme máslem, vysypeme moukou, naplníme těstem, složíme je na plech a v mírné troubě upečeme do růžova. Upečené, vyklopené úplně studené dorty potřeme lehce zavařeninou na povrchu bílou polevou a dáme oschnouti. Potom složíme dorty na sebe, okrášlíme je šlehanou smetanou a květinkami, na skládaný dort nahoru upravíme růžičku. Také můžeme dort místo květinkami v létě ozdobit zahradními jahodami. Místo smetany můžeme jej ozdobit hubinkami z bílku a cukru.

Polevu si připravíme z 50 dkg cukru (pudru) a ze šťávy z jednoho citronu a vařící vody přidáme podle potřeby.

Na ozdobu na skládaný dort můžeme použít ¼l šlehané smetany, 3 dkg moučkového cukru a ¼ kg jahod.

Bílkové hubinky: 1 bílek, 12 dkg cukru, 3 kapky citronové šťávy, třeme do husta. Pak děláme kornoutkem ozdoby.

Rozpočet:

50 dkg krupičkové mouky, 50 dkg cukru, ze ½ pomeranče kůra, 50 dkg másla, 5 žloutků, 10 celých vajec, z 5 bílků sníh, 6 dkg másla na formy a 6 dkg mouky, 50 dkg malinové zavařeniny.

Prosím, nechte si chutnat!

* * *

Drahá, věrná naše čtenářko,

my Vám jednak děkujeme za Vaše správné pochopení našeho úsilí v českokatolickém krajanském i exilním tiskovém apoštolátu — a pak za tu vaši ochotu poslat nám až z Nového Zélandu ten pěkný recept na dort. — Pěkné svátky.

Redakce

PRAGUE, NEBR.

Ctěná redakce a milí čtenáři;

Pán Bůh je v redakci a zázrně zřejmě sílil, když přes všechny těžkosti ten první ročník tam v chicagském Velehradu dokončili. Je vidět, že se snaží ty naše noviny pomalu a rozumně dělat pro všechny naše generace. Nás staré ten sport z Evropy sice moc nezajímá, ale já docela chápu, že musí v redakci myslit na budoucnost. A třeba ty mladé generace z Československa, které v náboženství už vychovány nebyly, by si ani žádné české křesťanské noviny nekoupily, kdyby v tom nenašly sport, který z domova ještě znají. Až my staří odtud odejdeme na věčnost, ve staré vlasti třeba ještě komunismus bude nějaké roky trvat, a tak je potřeba, aby tu v Americe byly naše pravdu píšící noviny. A tak se redakce musí starat i o nové české čtenáře. Když se nad tím člověk zamyslí, tak to docela pochopí.

Je ale dobře, že H. N. má aspoň 2—4 stránky anglického textu o našich lidech a tradicích. Tím, že Slováci a jiné národnosti to tak dělali dávno, udrželi ve svých dětech zájem o starou vlast i řeč. Ráda bych také četla ještě nějaký román, ale až budou mít v H. N. více peněz a oznámek, budou třeba noviny moci rozšířit, ale ta anglická část má svou důležitost. Zatím se mi moc líbí ty dopisy ze všech koutů světa od našich lidí a o našich lidech. Ty zkušenosti exulantů z toho komunistického ráje jsou otřásající. Ty naše nespokojence by tam měla zdejší vláda poslat a ještě jim zaplatit cestu. Přišlo by to lacinější než ten welfare.

A teď, aby nešel dopis naprázdno, připíši něco tady od nás.

Honem pospíchám s vyrovnáním předplatného, aby náš H. N. nám mohl dělat radost celý další rok. Máme tu už zimu, a tak je lépe u kamen než venku. Léto jsme měli bez dešťů a tak úroda nebyla veliká. Kde zavodňovali, sklidili víc, jenomže všichni zavodňovat nemohou, neboť někde nemají ve studni dost vody ani pro dobytek. Sena bylo málo a tak letos farmáři nenechali ani slámu na poli jako jiná léta, když bylo sena a vojtěšky dost. Podzimní pšenice jsou zelené, ale nepřijde-li brzy déšť či mokrý sníh, bude malá naděje na dobrou úrodu pšenice. Spodní vláha není a povrch je suchý. Od června u nás nepršelo. Horka přitom byla 90 i 100 stupňů F. Ještě že při tom byly chladné větry. I tak se však lupení na kornì a fazolích kroutilo a bělelo.

Byli jsme na Českém dni ve Dwight a na krásné české mši sv. Na první pohled v kostele jsem myslila, že dp. Vojtěch, který ji sloužil, byl nedávno vysvěcen, a zatím on je již 25 let knězem na vinici Páně. V tom jeho rodném hornatém kraji lidé by museli s sebou tahat do kopců o hodně liber víc, kdyby byli jako obři, proto Pán Bůh udělal ty horaly nižší postavy a širokých ramen, aby něco unesli a při tom je silný vítr nepovalil. To je v té Boží přírodě velmi dobře promyšleno. Když jsme se dp. Víta ptali, jak se jmenuje, s úsměvem nám řekl: "Moje jméno je tak krátké jako moje postava. Tak jsme se tomu museli srdečně zasmát.

Ze snahy pomoc H. N. ptala jsem se tam jedné Češky, berou-li Hlas Národa. Berou prý české noviny z Clevelandu a jiné z Kanady. Že tam byli před příjezdem do USA a tak že jim zůstanou věrni. Další, že zatím odbírat nebudou. Těm tady narozeným noviny nahradí T.V. a o české noviny už nemají zájem. Ať si to zapamatují: mají-li nějaký kapitálek, ať malý nebo větší pro strýčka příhodu, ten by jim soudruzi brzy vyvlastnili, jako to udělali v Československu. Ti, co tam jezdí a tady to chválí, buď moc toho neviděli, anebo se bojí, že by tím uškodili přátelům, kdyby mluvili pravdu, anebo jsou sami tak rudí. Známý nám vyprávěl, co viděl. Chtěl si vzít obrázek jedné chaloupky a vyšla babička s koštětem v ruce: "Zase už jeden zloděj jde!" Když ji vysvětlil, kdo je, divila se, že umí česky a dala se pak vyhlejsknout i s koštětem. Dále stál hlídač a po vysvětlení a divení se, že ač narozen v Americe, dosud mluví tak pěkně česky, mávl rukou, jako že nevídí, a šel dále.

Stavby jsou potlučeny, cihly vypadané, cesty samá žumpa, dřevěné mosty jsou shnilé. Zastaví-li někomu auto na cestě nebo vybuchne-li mu pneumatika, musí si to sám na cestě spravit, má-li k tomu ovšem náčiní. To v Praze nebylo. Tam mají na starosti dělat plány, noviny a pětiletky.

Jeden to též stále vychvaloval. Pak se tam jel ale sám podívat, a když přijel zpátky, byl ztichа jako ryba. Kdo v Americe chodí na brigádu dělat zadarmo? Tady je lepší nic nedělat a dostávat podporu. Kdo do té kasy platí, nadávají, že jsou vysoké daně a že lenoši by měli pracovat.

Už toho raději nechám, a raději se tam za ty naše lidi pomodlím, aby drželi pohromadě a nezáviděli si. To by pak komunisti s nimi nic nesvedli.

Přeji redakci a všem čtenářům radostné svátky vánoční a Boží požehnání všem do Nového roku.

A. B.

CLEVELAND, OHIO.

Miloučká redakce!

Že jste se dali do té práce za takovýchto okolností, máte jistě Boží požehnání, protože ta práce se Vám daří. Jen co daji práce ty zajímavé zprávy z celého světa! Jsou pravopisně bez chyby. Mladí lidé i starší se mohou podle toho tisku naučit česky, když již trochu mluví; to písmo takhle docela snadno pochopí. Inu, mladá hlava jest na všecko schopnější! My, co jsme sem přijeli před lety, nad 50 let stáří, měli jsme a máme dosud potíže s angličtinou, když jsme se ji nenaučili dřív. A jak ta angličtina jest tady nutná!

Ani to občanství zdejší moc našich lidí nemá právě kvůli řeči. Jedna paní má už dávno tady narozené a ženaté děti, ale za těch 75 let, co je v Clevelandu, se nebyla podívat ve starém kraji jen proto občanství. Dnes už by však na ni ani žádnou angličtinu nechtěli, ale bo-

Phone: 481-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

OTTO PEJSA.
proprietor
Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do
NEW LITTLE BOHEMIA
OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE
American & Continental Cuisine
2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537
Zavřeno v pondělí

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

jí se tam jít.

Poslal jsem Vám předplatné o více než měsíc napřed, jen abyste nemuseli upomínat. Měli byste taky číst ty články od lidu v anglických novinách. Každý dopisovatel se podepíše plnou adresou a jménem. Tak to asi taky bývalo v Čechách i za Rakouska. Za takové dopisy, podepsané autorem, redakce neodpovídá. Za takové dopisy ručí jen ten, kdo to podepsal. Náš dopisovatel a redaktor zdejšího Nového Světa Jan Reban má tam článek o těch "bejlech", aby mohli jít odsouzenci z kriminálu: vyložil to, jak to je, že soudy a tresty tu jsou jen pro lid chudý. . . .

Ale já mám dneska na mysli něco jiného. Mám strach o Ameriku! Ten Jimmy, nový president, se zdá být poctivec, ale obklopují ho politikáři jako Humphrey, Mansfield, Fulbright, Ramsey Clark a jiní, to se mi vůbec nelíbí. Ten Clark by se rád dostal ke žlabu, ale lid nezapomíná: s jednou ženštinou jel líbat North Vietnam a tam nutil naše zajaté hochy, aby šli k radiu a vyzývali US vojáky, aby se všichni vzdali, že bude hned po válce! ! Ten Jimmy Carter má velice podezřelé návrhy ohledně desertérů, co nešli do Vietnamu. Víte, co povídal jeden generál v Kanadě? Že tím bude vyloučena jakákoliv brána západního světa, protože lidé utečou jednoduše k sousedovi a počkají tam, až bude po válce. Potom přijedhají domů a ty hroby poctivců, kteří bojovali a splnili svou povinnost k vlasti, volají o pomstu pro toho, kdo takovou amnestii dal těm chytrákům, kteří začali říkat, že ve Vietnamu neběží o svobodu U.S.A. a proto, že tam nemají co dělat.

Humphrey a druzí politikáři s ním byli u darebáka Castra na Kubě a tam se s ním líbali. Castro dal každému ohromně dlouhou cigáru, a když se s ním politikáři loučili, tak jim povídal: "Mám radost, že mám už hodně přátel v politice ve Washingtoně. . . . !" Já dodávám jedno: Já bych byl, jako všichni pořádní Američané, velice šťasten, kdyby tito lidé, kteří jezdí na útraty lidu do Moskvy a na Kubu, tam zůstali, když se jim zde nelíbí. Americký lid by si oddechl.

Mám obavu, a slyším kolem to samé, že Carter nebude tak silný, aby brzdil choutky těch mravně zchátralých politikářů. Měl by si zapamatovat pravdu slov presidentského kandidáta Reagana, jak povídal: "Kdyby se v USA komunisté dostali k moci, tak by zde bylo vše dosavadní zrušeno, nastala by nevýkonnost a my bychom musili hledat na světě kapitalistický stát, aby nás živil, jako my dneska živíme ty revolucionáře v Moskvě a tady. V USA jsou totiž schováni v obou stranách a v uniích, aby vše kazili. Já mám za to, že Carter taky neposlechne hlas zdejšího lidu, aby se hned zastavilo posílání obilí do Moskvy, protože komunisté neplatí: a dokud staré dluhy nezaplatí, nic nového jim nevydávat!

Carter neřekne taky pravdu, že vláda rolníkům platí hned, ale z Moskvy nic nejde. Až dluhy narostou do nebeských výší, — tak jako za těch 1,500 lodí za války —měl by jim říci: "Teď už ale dost, vy neplatíte, my nemáme! — Teď bylo zas strašné zemětřesení v Turecku. Je to náš poctivý spojenec, i když se durdil ve věci Kypru. Když tam bez říkání letěly naše stroje s potravinami, Brežněv poslal telegram a nabízel zbraně: že by je poslal Turecku i s instruktory, aby se zamezilo loupežím! Není tohle sprostota? Lid nemá kousek hadru v tom dešti ani chleba a komunisté nabízejí zbraně i s instruktory . . . ?

Lidičky, pozorujte každý krok Jimmy Cartera, kdo ho obskakuje? Jsou to ti, kdo mají na svědomí zničení naší po zuby sice vyzbrojené armády, ale bez jakékoliv lásky k vlasti. Jaká by asi byla spolehlivost na takovou armádu, která denně slyšela ve Vietnamu: "Válka nevypovězená, válka zbytečná, nás se to netýká!" Tak vojáci vypovídali poslušnost a důstojníci nad tím stavem plakali . . . .

A hned ti darebáci, jak to utichlo, ještě mrtvoly padlých byly v rakvích na dráze, a už letěli na Kubu líbat vousatého vraha . . .! Kdo je u nás v USA za tím vším uhýbáním od pravdy o komunismu? Kdo ovlivňuje naše zákonodárce do té míry, že Moskvě stále ustupují a slouží? ?

Josef Vejvoda,
Box 5862, Cleve, Ohio 44101.

DRESDEN, ONTARIO, KAN.

Ave Maria,
vážená redakce,

posílám předplatné na H. N., ponévadž se blíží vánoce a tak jej chci mít zaplacený, než se peněženka vyprázdní. To víte, když máte vnoučata, tak ty papírové i ty stříbrné se z ní rychle rozkutáleji. Posílám $20.00 a to $16.00 na předplatné, za ostatní si kupte pilulky, když vás bude hlava bolet nepochopením vaší námahy. Kupte si Anacin, mně pomáhá. Je neuvěřitelné, že tolik lidí vám dluhuje předplatné. Je to smutné, jediný český katolický časopis a tak málo si jej lidé váží a jej podporují. Včera mně někdo tloukl na dveře, jdu otevřít a vidím nějakou paní, která v ruce drží noviny. Říkala, že je od svědků Jehovových. Pootevřela jsem a už mi nutila jejich noviny. Poděkovala jsem a zavřela jsem dveře, noviny jsem od ní nevzala. Vidíte, ale jak se obětují, jak získávají lidi pro svou víru a nás katoliky zahanbují. Když mi přijde H. N. do domu, tak jej vítám jako vzácného hosta. Když na mne přijíš doléhá samota, přečtu si evangelium a Dona Boska a mám hned o čem přemýšlet a samota odejde.

Než ukončím, posílám pozdrav dp. Šimčíkovi do Švýcarska, zdravím též moji tetičku a strýčka Sovišovi z Owossa v Michiganu, kteří začátkem roku budou oslavovat 65. výročí sňatku. Přeji jim hlavně hodně zdraví, strýčkovi je už 92 a tetičce 85 let.

Blíží se vánoční svátky a tak vám v redakci i všem čtenářům přeji, abyste je ve zdraví užili, a do nového roku vyprošuji hojnost Božího požehnání; totéž i všem lidem dobré vůle přeje

Stařenka z Kanady.

* * *

Milá stařenko,

snad ten peněžitý dárek, který jste nám zaslala na pilulky na bolení hlavy nad nepochopením naší práce, přece jen budeme moci použít na "inkoust." Poněvadž se vždy najde aspoň "hrstka" hodných lidí, jejichž pochopení nám dává sílu k další práci. Jsou však lidé, kteří nám způsobují takové bolení hlavy, že ani Váš velkodušný peněžitý dárek by nestačil na množství pilulek, které by je mohly vyléčit. Tu nepomůže nic jiného než pokleknout a poprosit Pána Boha o trpělivost a další sílu a pomodlit se i za ty, kteří důvod naší práce nepochopili.

Buďte zdráva, vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání do Nového roku a zase nám někdy napište. Redakce.

ČESKOSLOVENSKO:

Milá redakce Hlasu Národa,
drazí věřící krajané v USA, v Kanadě a všude ve světě,

když člověk stárne a vidí, že ten svět — vzdor všemu hmotnému pokroku a blahobytu — je stále nějak horší, s blížícími se vánocemi se znovu zamýšlí nad pravým obsahem betlémské zvěsti, spatřuje v ní znova a znova jediný plamen naděje na vítězství dobra nad zlem a v Kristově evangeliu jediný návod na správné uspořádání lidských vztahů vzájemnou úctou a křesťanskou láskou ve spravedlnosti. A když pak se zase člověk rozhlédne kolem a vidí toho všeho pravý opak, je mu smutno u srdce. Zrovna dnes mi tak je, a tak, abych z té zdánlivé beznadějné uzavřenosti uniknul, sedám ke stolu, abych vás všechny po světě roztroušené pozdravil u příležitosti vánoc, a taky něco napsal.

Vzpomínka na dušičkovou pouť r. 1976

Druhou neděli říjnovou byla na sv. Hostýně velká pouť dušičková. Tisíce poutníků přijelo k Panně Marii Svatohostýnské. V Bystřici pod Host. bylo přistaveno 17 autobusů, které vozilo poutníky na sv. Hostýn a zpět. V sobotu byla křížová cesta s hudbou "Již jsem dost pracoval". Na hřbitově byla promluva. Bylo to krásné. Družičky nesly Pannu Marii a šly na pouť. V kapli byla promluva pro poutníky. Bylo krásné počasí, sluníčko zlatilo celý kraj. Před hlavním vchodem bylo tolik poutníků! I před bočními dveřmi bylo také přeplněno. Jak jsme šťastní, Matko Páně, na sv. Hostýn k Tobě přicházíme. Posilněni u Tebe, Panno Maria, jsou dítky Tvé!

Přišly k Tobě ženy s malými dětmi v náručích, mladí i přestárlí. Rodičko Boží, viděl jsem, jak Tě mají všichni rádi.

Svatý Hostýn je krásný v létě jako v zimě. Když zaskučí mrazivý severák, sněhová přikrývka přiodí Hostýn stříbrem.

* * *

Vánoce.

Vítáme opět velebné vánoce. Jsou to ledové, tmavé svátky, a přece je v nich tolik žáru. Těšíme se všichni, že budeme slaviti posvátný večer vánoční v kruhu své rodiny. Děti se těší na Ježíška, že je obdaří svými dary. V Betlémě v chudých jeslích usmálo se novorozeně na svět a nebeská záře z toho úsměvu rozlila se po širém prostoru zeměkoule. Vykupitel se narodil a přinesl lidstvu darem nejsvětější učení lásky. Druhý příchod Kristův bude krásný a vznešený. Křesťanství přivede nás k životu věčnému. Na vánoce si při mši sv. zazpíváme: Vykupitel s nebes trůnu sestoupil v země končiny, vtělen v čisté Panny lůnu, narodil se v jeskyni. Vítej, vítej v prosté chýši.

Všem čtenářům Hlasu Národa, všem našim krajanům, roztroušeným po světě, kteří tyto noviny čtou, posílám upřímné vánoční pozdravy ze staré vlasti, kde by bez kostelů a našich koled, bez betlémů a zbytku laskavosti mezi unylé rozesmutnělými a zbytečně si závidějícími lidmi, vánoční svátky nebyly nakonec ani chvíli pracovního odpočinku a tím méně okamžikem rodinné pohody.

S pěkným pozdravem na všechny

Bernard (nikoliv Gustav) Husák

SAN ANTONIO, TEXAS,

Drazí v Kristu:

pozdravuji vás všechny, obzvláště všechny v redakci. Nevím, jakou bych měla neděli bez českých novin. Dopisy jsou zajímavé a vůbec všechno. Americké volby jsou minulostí, díky lidem, že šli volit v takovém počtu.

Též chci přes noviny přáti všem lidem známým a čtenářům ke svátkům vánočním vše nejlepší, hlavně zdraví. Prosím, obětujte otčenášek za mne. Lékař mi řekl, že léky mi nemohou pomoci a radí nebezpečnou operaci. Těžko dýchám, sama nevím, jsou-li to plíce či srdce. Je-li možno žít dále bez té nebezpečné operace, tak k ní nechci dáti dovolení. Vždyť už mi je 70 let. Já píši do novin od svých 8mi let. Mám ráda lidi, víru v Boha a modlitbu i při práci.

Pozdrav všem známým rodinám. Stavinoha a Vacek. Dnes píši jen zkrátka. Ráda bych slyšela od babiček a dědečků, co jsou ve vysokém věku a ještě píšou. Pozdrav a s Bohem

B. A. De Shazo Mužný
111 Mason Str. Sn Antonio,
Texas 78208

1936
19. prosince
1976
– 40 –

Kněz český vzkřísil český lid,
řeč českou milenou,
vždy k vlasti choval vřelý cit
a lásku nadšenou!

(Jan Vránek)

UPŘÍMNÁ BLAHOPŘÁNÍ

našim dvěma Monsignorům

MSGR. FRANTIŠKU PLANNEROVI

rektoru papežské koleje Nepomucenum v Římě, našeho jediného kněžského semináře ve svobodném světě,

a našemu rodinnému příteli

MSGR. PETRU LEKAVÉMU

duch. správci a faráři osady sv. Brigity v Cavalier, N.D.

k jejich společnému 40. výročí kněžství

V modlitbě vzpomínáme při té příležitosti na Vaše zasloužilé rodiče, drazí monsignoři, kteří Vám dali život a vychovali Vás k ochotě sloužit Bohu a svým bližním. Vám děkujeme za vše, co jste za ta dlouhá léta exilu vykonali dobrého pro Boha, Církev a vlast.

Vyprošujeme Vám hojnost stálého zdraví a Boží požehnání.

Vděčně: FRANTIŠEK a MARIE MINAŘÍKOVI
z "Minarik's Bakery" v Ciceru



Diváky plně zaplněná tělocvična záp. Mortonovy vyšší školy v Berwynu při společné oslavě amerického bicentennia, pořádané našimi krajanskými organisacemi a spolky v neděli 21. listopadu 1976.

K NAŠÍ KRAJANSKÉ ČS. OSLAVĚ AMERICKÉHO BICENTENNIA V BERWYNU

Slíbili jsme našim čtenářům, že se ještě krátce vrátíme k čs. oslavě 200letých narozenin Spojených států. Dnes svůj slib splňujeme.

O tom co a jak bylo, jak to všechno dobře dopadlo, a které organizace se této čs. společné oslavy zúčastnily, jsme již psali v anglické části našich novin. V Denním Hlasateli vše dobře popsal dopisovatel F. D. K tomu tedy snad netřeba ani co dodávat.

Nám v Hlasu Národa neušla jedna věc, která si zaslouží být zaznamenána tiskem, protože bude asi v budoucnu stále častěji třeba se nad ní zamýšlet, k ní se vracet a z ní i čerpat nové iniciativy. Vlastně to není věc. Je to duch nadšení jakéhosi hnutí pro nás, čs. krajany v chicagské oblasti už dlouho postrádaný. Má charakter opravdovosti, protože se zrodil z nutnosti. Amerika nám nabídla vrchovatou míru darů svobodně žít, pracovat a věřit; naši lidé zase pilně, věrně a oddaně pomáhali Spojené státy budovat, než aby se u příležitosti 200letého výročí americké svobody i v Chicagu nepřipojili k ohlášeným oslavám. A připojili se k nim skutečně vděčně a hrdě. Po dávno jakoby zapomenuté spolupráci se v Berwynu sešlo přes dva tisíce Čechů, Moravanů a Slováků k společné čs. oslavě Ameriky. Všechno vyznělo vskutku důstojně na počest Ameriky a ke cti všech osmnácti zúčastněných organizací.

Jedno nadmíru důležité poučení, k němuž nás tato zdařilá oslava přivedla, a na které už chicagská krajanská i exilní obec nesmí zapomenout je toto. Snad poprvé za dobu našeho exilu se nám názorně ukázalo, že chceme-li v Chicagu v budoucnu něčeho dosáhnout, nezbývá nám než pracovat společně. Exulanti mají mládež, staří krajanští harcovníci zase mají zkušenosti a styky. Tu oslavu z 21. listopadu v Berwynu by se bývalo nepodařilo udělat tak mohutnou generacím starousedlíků bez exulantů a obráceně. A toto poznání je veliký přínos pro nás všechny. Jen se rozpomeňte na tu spoustu školních dětí, většinou z exulantských rodin; a na ty krojované skupiny z různých spolků. Bez sokolů, sokolské mládeže, bez pánů a dam z ČSA, bez té mladistvé "kutálky" dynamického Dick Pitlika — a potom bez mravenčí organizační píle laskavého James Krákory, bez Frank Vodrážkových znalostí místních vztahů a poměrů mezi organizacemi, bez dekoračního umění — dělat zázraky s málem, bez obětavosti všech, — bez Lyry a pěveckých sborů ČSA — bez všech těch učitelů, cvičitelů, dirigentů a také bez krajanského tisku a rozhlasu by se to bývalo prostě nepodařilo.

Co z toho nyní vyvodíme? 1. Že o této závislosti našich různých generací pro společnou dobrou věc už nebudeme nikdy pochybovat; 2. Že dobrý výsledek jakéhokoliv většího podniku závisí na spolupráci nás všech; 3. Že k federační spolupráci příslušníků všech našich zdejších generací musí být vždy společně chtěný cíl; 4. Že se ke každé takové spolupráci za společným cílem bude přistupovat ve vzájemné úctě a s laskavostí jednoho k druhému.

Výsledkem toho pak bude, že i ti vlažní se budou znovu o naši společnou věc zajímat, že jejich oči prohlédnou, uši otevřou a srdce se zachvěje láskou jak k utrpení a k bohatým kulturním tradicím staré vlasti, tak touhou nebýt v etnické národní americké mozaice jen šedivou Popelkou.

Protože jsme 21. listopadu 1976 všichni v Berwynu znovu poznali, že v jednotě je síla, a protože my věřící vedle toho víme, že jen svorným Bůh požehnává — zůstaňme svorni při společné práci v budoucnu jak pro naše zdejší vlastní dobro, tak pro hlasitější ozvěnu v USA všech dobrých tradičních kvalit i dnešních potřeb nesvobodné vlasti našich předků tam v srdci Evropy!

Bůh nám všem v této dobré vůli pomáhej a v tomto odhodlání k budoucí spolupráci žehnej!

Redakce



Nástup krojovaných skupin při zahájení slavnosti.

Vidíte, vážení a milí krajané ze všech generací v chicagské oblasti, Češi i Slováci, co ještě dokážete, když se dáte i jen z osmnácti místních organizací pro společnou věc dohromady! — Je to k chvále pořadatelů a vás všech, kteří jste se této naší společné čs. oslavy dvousetletého trvání Ameriky zúčastnili. Díky patří vám všem!



XXVI. VÝROČNÍ PLES Oblastního výboru Čs. národní rady

Oblastní výbor Čs. národní rady americké pořádá svůj XXVI. výroční ples v sobotu večer

22. ledna 1977
v obou sálech Sokola Tábor
(1602 So. Clarence Ave., Berwyn, Ill.)

Plesový výbor, kterému předsedá paní Milada Ferjenčíková, již zahájil pečlivé přípravy, tak aby ples ČSNRA byl — tak jako v předchozích letech — radostnou společenskou událostí.

Ples bude zahájen představením debutantek, které se svými společníky zatančí polonézu, a tanečním vystoupením taneční skupiny Beseda, vedené paní Miladou Červinkovou; Beseda zatančí mazurku — a během večera vystoupí ještě předvedením valčíku.

Rodiče dospívajících dívek mohou své dcerky přihlásit k účasti v předtaneční debutantek tel. zavoláním do úřadovny ČSNRA — tel. č. 656-1117. Polonézu nacvičí s debutantkami pí. M. Červinková. Je třeba, aby rodiče své dcerky přihlásili k nacvičování tance co nejdříve.

Plesový výbor se těší, že si datum 22. ledna již dnes poznamenáte do svého kalendáře, a že se na plese Oblastního výboru Čs. národní rady, pořádaném v obou sálech Sokola Tábor, všichni opět shledáme.

Přípravný
plesový výbor ČSNRA

Moskva nechce Tatary na Krymu

Moskva — Skupina sovětských občanů, kteří nesouhlasí s režimem a snaží se dosáhnout, aby v jejich vlasti byla respektována Prohlášení helsinské konference o lidských právech, uveřejnila tajný dokument, v němž pranýřuje řadu opatření proti některým Tatarům, kteří se vrátili do svého domova na Krym.

Je známo, že r. 1944 Stalin nařídil, aby Tataři byli z Krymu deportováni do středoasijských oblastí SSSR pro údajnou spolupráci s nacistickými okupanty. Později byla sice uznána nepravdivost tohoto obvinění, ale převážná většina deportovaných Tatarů se dosud nemůže vrátit domů. Ti, kteří se již vrátili — (asi 2 tisíce) — narážejí na všemožné překážky a obtíže. Nejen, že jim nebyly vráceny jejich bývalé byty či domky, ale nemohou ani nalézt práci, takže jim nezbývá než přijmout tu, kterou jim úřady nabízejí v jiných končinách země. To znamená, že Moskva nechce tyto Tatary zpět na Krymu, a že ostatní se už neodváží žádat o povolení návratu na Krym. Těch 2 tisíce dosavadních navrátilců dosud ani nebylo zapsáno do státního občanského seznamu.

Úřední prohlášení, že Tataři byli nespravedlivě obviněni ze spolupráce s nacisty, pochází až z r. 1967, ale sovětská vláda se stále zdráhala vystavit těmto lidem povolení k návratu, protože jejich domy zkonfiskovala a rozdala nejvěrnějším komunistům jako letní sídla za jejich "vynikající zásluhy" o bezpečnost země.

ZASEDÁNÍ ČS. EXILU V BRIXENU

Sbor inf. Mnichov. — Československý poradní sbor v západní Evropě, sdružující činovníky exilových a krajanských organizací uspořádal ve dnech 15.—17. října 1976 v jihotyrolském letovisku Feldthurns u Brixenu IV. valné shromáždění, jehož se účastnilo několik desítek exilových a krajanských pracovníků a hostě z Anglie, Belgie, Itálie, Rakouska, Švýcarska, Západního Německa a Spojených států. Valnému shromáždění, které řídil předseda ing. Josef Holman došly pozdravné projevy a telegramy od mnoha politických a veřejných činitelů. Byl mezi nimi pozdrav od dirigenta Rafaela Kubelíka, předsedy Naardenského hnutí dr. Slováka z Londýna a jiných. L. Drobilková, jednatelka Rady žen svobodného Československa v pozdravném dopisu, který shromáždění přijalo bouřlivým potleskem, mj. napsala: "My, čs. exulanti, žijící mimo Evropu, jsme dnes při Vašem jednání s Vámi a s nadějí sledujeme výsledky Vaší práce."

Valného shromáždění se účastnili hosté, přátelé Čs. poradního sboru: býv. poslanec Julius Firt, dr. Alexandr Heidler z Mnichova, Jaroslav Zich z Belgie a řada dalších. Shromáždění schválilo zprávy činovníků sboru, které byly vydány písemně a finanční zprávu dr. I. Šafáře z Vídně. Zároveň určilo úkoly příští činnosti, které budou zaměřeny na sledování plnění helsinských dokumentů v Československu. Na to byl Čs. poradní sbor rozšířen o další exilové a krajanské pracovníky. Jsou mezi nimi dr. Mojmír Vaněk, předseda švýcarské skupiny Společnosti pro vědy a umění, dr. Miroslav Levý, žurnalista z Fribourgu ve Švýcarsku, dr. Svatopluk Ježek z Arezza v Itálii, red. A. Kypšna z Mnichova a další.

Součástí tohoto setkání bylo Havlíčkovské sympózium na téma: **"Havlíček a dnešek"**. Posledního října tomu bylo 155 let co se Havlíček narodil a letos 29. července uplynulo 120 let od jeho smrti. Účastníci sympózia se shodli zejména v těchto bodech: Havlíček, jak to zdůrazňoval také T. G. Masaryk, vedl příkladný boj proti absolutismu a proti druhému extrému, proti diletantské, nepřipravené revoluci, která neměla vyhlídky a posléze boj proti bachovské reakci a cenzuře. Havlíček byl proti klerikalismu a za náboženskou toleranci. Stavěl se proti utopiím a byl pro drobnou osvětovou práci. Vystupoval proti radikalismu a reakcionářství jako dvěma stranám téže mince. Byl realista a nesentimentální humanista. Usiloval o zlepšení v rámci ústavy, třeba i ústavy špatné a vnucené. V tom se jeho stanovisko podobalo dnešním metodám sovětských a českých disidentů.

Sympózium řídil dr. Jaroslav Pecháček, bývalý ředitel československého oddělení rozhlasové stanice Svobodná Evropa, který se úvodem zmínil o Havlíčkově cestě do Ruska. Havlíček, v mládí rusofil, poznal nevzdělanost vedoucí ruské vrstvy, utýranost poddaných a prodejnost byrokracie a Rusko se mu pro celý život zprotivilo. Rusko nám nemohlo být vzorem v polovině minulého století a nemůže nám jím být ani dnes.

Jaroslav Dresler připravil výběr Masarykových výroků o Havlíčkovi a dr. A. Heidler přednášel o Havlíčkově poměru k církvi a náboženství. Přesto, že Havlíček kriticky vystupoval proti tehdejším poměrům v církvi — byl nábožensky hluboce věřícím křesťanem.

V sobotu 16. října na večer se účastníci sympózia rozjeli k nedalekému brixenskému domku, v němž byl Havlíček rakouskou vládou po několik let internován. Jednopatrový domek, dnes ve středu Brixenu se právě přestavuje; dostal novou střechu, omítku a místnosti zmodernizovány. V jeho průčelí je pamětní deska s českým nápisem a s reliéfem Havlíčkovy podobizny, stručně shrnující okolnosti jeho brixenského pobytu. K pamětní desce položili zástupci Československého poradního sboru v západní Evropě a mnichovské sokolské jednoty kytice bílých a červených karafiátů. Potom předseda Čs. poradního sboru, ing. J. Holman vylíčil historii Havlíčkova nedobrovolného pobytu v Brixenu.

NOVINÁŘSKÁ CENA K. HAVLÍČKA

Havlíčkovské sympózium pokračovalo v neděli 17. října dopoledne četbou z monografie T. G. Masaryka "Karel Havlíček — Snahy a tužby politického probuzení" a z havlíčkovských esejů Ferdinanda Peroutky. Následovala diskuse k předneseným referátům, které se účastnili: J. Pejskar, dr. M. Levý, prof. dr. Z. Mannheim, Julius Firt, ing. J. Sochor, M. Srnec, M. Levý navrhl zřízení novinářské ceny Karla Havlíčka Borovského. Pravil: "Máme v exilu již literární cenu Egona Hostovského, která je každoročně udílena zasloužilému exilovému literátu. Nemáme však dosud žádnou cenu, která by hodnotila práci našich exilových novinářů. V úvahu jako kandidáti by měli přicházet novináři všech sdělovacích prostředků v exilu, časopisů, revuí, periodických publikací, redaktoři rozhlasových stanic, případně televize a to bez rozdílu věku, pohlaví, náboženského či politického přesvědčení pokud bojují proti cenzuře, za svobodu tisku, projevu a svědomí a za demokratické — nekomunistické uspořádání společnosti. Volbu kandidátů by vůbec neměly ovlivňovat tyto faktory: zda je navržený Čech nebo Slovák, zda v exilu působí od r. 1948 či až od srpnové emigrační vlny, zda svou novinářskou práci vykonávají jako profesi anebo zda novinářsky pracují mimo jiné povolání, zda jsou jeho politické názory bližší nebo vzdálenější tomu či onomu myšlenkovému proudu, zda žijí v Americe, v Německu, v Austrálii nebo jinde.

Dr. M. Levý navrhl, aby cenu Karla Havlíčka Borovského udílela porota, složená z významných exilových publicistů, kteří mají přehled o novinářské tvorbě v exilu. Bude třeba ještě rozhodnout, zda cena bude udílena jednou za rok jedné osobě či více osobám, popřípadě redakčním kolektivům. Také nutno uvážit, zda by cena byla udílena výlučně jen exilovým pracovníkům masových medií, anebo případně i doma umlčeným novinářům demokratického smýšlení, a to "in contumaciam".

Návrh dr. Levého byl všemi účastníky sympózia schválen a Čs. poradní sbor byl pověřen vypracováním stanov a organizačního řádu. Současně bylo doporučeno, aby přizval ke spolupráci ostatní exilové organizace ve svobodném světě.

Doslovem předsedajícího dr. J. Pecháčka, který zdůraznil význam K. Havlíčka Borovského pro dnešní dobu a současnou situaci v Československu bylo Havlíčkovské sympózium zakončeno. Ing. J. Holman převzal řízení Valného shromáždění, které schválilo dvě rezoluce, přednesené Kamilem Benou.

Rozloučili jsme se s Brixenem v přesvědčení, že Karel Havlíček Borovský zůstane nejlepším učitelem české žurnalistiky.

BRIXENSKÁ RESOLUCE ČESKOSLOVENSKÉHO PORADNÍHO SBORU V ZÁPADNÍ EVROPĚ

IV. valné shromáždění Československého poradního sboru v západní Evropě se konalo ve dnech 15. a 16. října 1976 v Brixenu v Itálii a bylo spojeno se Symposiem o Karlu Havlíčku Borovském. Místní i časové spojení našeho zasedání se vzpomínkou na 155. výročí narození a 120. výročí jeho smrti nebylo náhodné. Čs. poradní sbor se hlásí k odkazu Karla Havlíčka, který je pro nás vzorem vynikajícího a nebojácného novináře, ale i příkladem důsledného bojovníka za národní a lidská práva, za svobodu a spravedlnost. Náš největší žijící novinář Ferdinand Peroutka před časem právem konstatoval, že Havlíček žil v době, které se naše dnešní doba velmi podobá, protože jako tenkrát i dnes síly svobody a nesvobody spolu zápasí a Rusko posílá vojsko do střední Evropy, aby udrželo síly svobody na uzdě.

Před dvaceti lety potlačila sovětská armáda krvavě maďarské národní povstání a před osmi lety duchovní revoluci v Československu, jejímž cílem bylo zlidštit systém a získat nezávislost. Boj českých a slovenských novinářů a spisovatelů o svobodu tisku a projevu byl v roce 1968 úspěšný, o ovoce této snahy je připravily jen okupační jednotky. Naši novináři a spisovatelé znovu dokázali, že v obou národech žije havlíčkovská tradice odhodlaného žurnalisty a bojovníka za svobodu. Čs. poradní sbor se v Brixenu, místě Havlíčkova vyhnanství, usnesl dát podnět k založení "Novinářské ceny Karla Havlíčka Borovského", aby pomohl tuto tradici oživit a udržovat.

Tak jako Karel Havlíček, můžeme se dnes i my řídit heslem irského politika O'Connella: "My chceme práv, kterých se nám nedostává dobýt práv, která máme!" a připomínat si Havlíčkovu radu, otištěnou ve "Slovanu": Kdyby utichl všechen veřejný hlas, máte aspoň mezi sebou staré spisy a časopisy, rozšiřujte je a nedejte uhasnout myšlence svobody.

I v okupovaném a Husákovsky konsolidovaném Československu se v ústavě mluví o různých občanských právech a svobodách. Československo se jako signatářský stát Závěrečného aktu z Helsink zavázalo k dodržování lidských práv a k řadě humanitních opatření. Tato práva a závazky si však komunisté vykládají po svém. V boji o lidštější řád a nezávislost proto musíme všichni — vy doma a my v exilu — trvat na jejich důsledném uplatnění.

Nestačí upozorňovat svobodný svět na osud význačných jedinců. Všechny oběti komunistického totalitního bezpráví se musí stát žalobci, odhodlaně hájit svá práva a bojovat za ně zbraněmi duchovní revoluce: pravdou, právem a spravedlností.

Nevzdávejte se v exilu nároků na spojení rodin, návštěvu příbuzných nebo vydání dětí, které zadržuje režim jako rukojmí, a vy doma, učiňte vše, abyste zmařili výluku svých dětí z vyššího vzdělání jen proto, že jste jako jejich rodiče nesouhlasili s okupací a nátlakem.

V Československu se nyní opět konají takzvané volby. Až znovu povinně přistoupíte k volebním urnám, připadne vám smutný úkol dát fiktivní volbou nádech právoplatnosti předem učiněným rozhodnutím. Režim vám nedovolí, abyste připravili o přidělený mandát byť jen jediného kandidáta, počet kandidátů přesně odpovídá počtu křesel ve volebních orgánech. Vláda se však marně snaží "volbami" zakrývat ve světě dobře známou skutečnost, že se neřídí především zájmy státu a obyvatelstva, nýbrž pokyny okupantů. Politický a kulturní útlak dlouhodobě potlačuje osobní iniciativu a velmi nepříznivě ovlivňuje i hospodářskou situaci.

Na volební frašku odpovězme solidaritou a soudržností všech demokratických občanů, kteří využijí každé příležitosti k tomu, aby hájili svá práva i práva svých národů a žádali nezávislost. Nestačí odhalovat jen viditelnou desetinu ledovce útlaku, musíme před světovou veřejností odhalit celou nelidskou tvář komunistického režimu a systému.

Společné zamyšlení nad Havlíčkovým odkazem nás posílilo ve víře ve smysl boje za právo, spravedlnost a svobodu a v duchu této víry vám odtud z Brixenu posíláme toto poselství.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

BROUSENÝ KRISTÁL

MACH IMPORT
3720 W. 26th Street.

SPORT



I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

15. kolo —

SPARTA—OSTRAVA 1:1

Branky: Po Klementově přihrávce skóroval Vdovjak a Sparta vedla 1:0. Ostrava vyrovnala z penalty a "peckou" ji proměnil Slaný. Domácí mohli zvýšit na 2:0, ale neproměnili penaltu. Kopal ji bývalý Ostravan Klement a Michalík, který jej zná z Ostravy a má jej fotbalově přečteného, jeho úmysl vystihl a špatně kopnutou penaltu hladce kryl. Sparta ještě nastřelila tyč a břevno, další velkou šanci měl Klement, když šel sám na Michalíka, ale ten jeho střelu vyrazil. Nováček Sparta mohla vzít mistru Ostravě oba body, ale vzala jen jeden, ten druhý ztratila svojí vinou.

LOK. KOŠICE—SLAVIA 1:2

Branky: Akci zahájil Hotový, poslal míč na P. Herdu, ten překřižil na Segmüllera, jenž našel nabíhajícího Svobodu a bylo to 1:0 pro Slavii. Rohový kop zahrával Žitnár a v chumlu před brankou se dostal míč na kopačku Černického a ten vyrovnal skóre na 1:1. Vítězný gól vstřelil Fr. Veselý. Slavia mohla dát ještě gól navíc, ale Svobodův trestný kop skončil na břevnu. Slavia překvapila bojovností, důrazem, lepší orientací na velkém prostoru, vtipem, blátivý terén jejím technickým hráčům vyhovoval. Nejlepším hráčem na hřišti byl Svoboda, který byl snad u každé akce.

BRNO—BOHEMIANS 2:1

Branky: Pešice po kopu z rohu zacentroval před branku a Zd. Klimeš umístil míč hlavou do branky Pražanů — 1:0. Středem hřiště proběhl Václavíček, jeho přihrávku mu Zd. Klimeš pěkně narazil a Václavíček zvýšil na 2:0. Brněnský brankář Hron vyrazil dvě střely útočníků Bohemians, vyražený míč směřoval k spoluhráči Miklošovi, který jej nikým nekrytý a neobtěžován poslal přesně do vlastní sítě — 2:1. Brno bylo lepším týmem, mělo více ze hry a vstřelilo i všechny tři góly. Bez Panenky (stále je zraněný z utkání NSR—Československo) jsou Bohemians jen polovičním mužstvem bez střelce.

FRÝDEK-MÍSTEK—DUKLA 3:4

Branky: Vízek rychle pronikl vším a zajistil vedení Dukle 1:0. Bílský utekl po pravém křídle, z jeho prudkého centru Štambachr hlavou — 0:2. Vízek využil "kiksu" obránce Čermáka a Dukla vedla 3:0. Domácí Levínský se vtipně zbavil stopera Samka a nezadržitelně k tyči snížil na 1:3. Tímto skončila Netoličkova éra, když nedostal gól v šesti po sobě jdoucích střetnutích. Únik Štambachra, dokonalé uvolnění Nehody a ten zvýšil na 1:4. Levý obránce Dukly Fiala faulval Marchevského a nařízenou penaltu proměnil Lovíšek — 2:4. Dukla hrála rukou za velkým čtvercem a trestný kop Lovíška znamenalo další snížení, ale již konečné na 3:4. Půlhodinu byla Dukla suverénním pánem na hřišti, potom jakoby "vypustila", ztratila koncentraci, sílu a teprve v závěru při vědomí hrozícího nebezpečí museli dokázat kvalitu. Domácí prohráli zaslouženě, své šance měli, ale neproměnili.

PLZEŇ—TRENČÍN 0:0

Utkání skončilo bez branek, ale nebylo nezajímavé, Plzni chyběl hráč, který by týmu vtiskl systém a měl i dostatek vtipu, jak přelstít obranu soupeře, proto také nemohla dát branku.

SLOVAN—TEPLICE 0:1

Branka: Melichar přeběhl s míčem na levou stranu, domácí obrana jej nechala zacentrovat, Ondruš myslel, že míč Vencel bezpečně chytí, ale ten přešel před užaslým gólmanem podél branky na nabíhajícího Fišera, ten nezaváhal a dal vítězný gól Teplic. Domácí podali letošní nejslabší výkon doma, Teplicím se vždy v Bratislavě daří a po zásluze si odvezly dva body.

ŽILINA—INTER 1:1

Branky: Hosté se velmi nečekaně ujali vedení již ve 3. min. gólem Levického. Domácím se podařilo vyrovnat zásluhou Tománka. Úroveň zápasu byla dost daleko k fotbalu.

TRNAVA—VSS KOŠICE 2:0

Branky: Obránce Zvarik proběhl s míčem polem, před brankou našel volného Korytinu a ten — 1:0. Kabátův padáček skončil za zády překvapeného gólmana — 2:0. Trnava měla po celý čas více ze hry a byla lépe připraveným týmem. Hosté jsou nespokojeni s výkonem rozhodčího, který jim neuznal regulární gól.

Tabulka po 15. kole

1.	Dukla Praha	37:14	25
2.	Slavia Praha	27:15	20
3.	Inter Bratislava	27:20	17
4.	Brno	21:18	17
5.	Trenčín	22:21	17
6.	Ostrava	23:19	15
7.	Slov. Bratislava	19:16	15
8.	Sparta Praha	18:21	15
9.	Teplice	24:25	14
10.	Plzeň	20:21	14
11.	Lok. Košice	23:27	14
12.	Žilina	19:18	13
13.	Bohem. Praha	12:16	13
14.	Trnava	11:20	13
15.	Frýdek-Místek	13:25	9
16.	VSS Košice	17:37	7

Ligový podzim bude zakončen odloženým utkáním z 8. kola Žilina—Slovan v neděli 12. prosince.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

20. kolo —

BRATISLAVA—SPARTA 1:3

Branky: Tajcnár — Vlček, Mec, Richter. Trenér domácích Horský ve snaze vyrovnat skóre odvolal 64 vteřin před koncem zápasu brankáře Sakače, ale už po osmi vteřinách se Kužela dopustil chyby, kterou Richter ztrestal pečetícím třetím gólem. Bylo to pouze průměrné střetnutí, Sparta už v Bratislavě zahrála lépe, ale za taktickou hru si oba body odváží zaslouženě.

KLADNO—KOŠICE 10:3

Branky: Čermák 2, Ed. Novák 2, Bauer, Skrbek, Sýkora, Křiváček, Neliba, Vysušil — J. Lukáč, Brunclík, I. Lukáč. Kanonýr Nový sice vyšel naprázdno, přesto však padl rekordní počet gólů. Košičtí nakonec výsledek částečně zkorigovali, díky polevení Kladenských.

BRNO—JIHLAVA 1:5

Branky: Mráz — Černík. Výborný Jiří a Jar. Holíkové, Brdička. S vysokou dávkou bojovnosti a nasazení však Brňané vydrželi jen patnáct minut; pak se ukázalo, který tým má lepší kádr, dobrý natolik, aby produkoval velmi dobře organizovanou hru s přesnou střelbou.

PARDUBICE—LITVÍNOV 11:3

Branky: Jiří Novák 3, B. Šťastný 2, Martinec 2, Pecivál 2, Haňka, Kad'ousek — Tarant, Ulrych, Kokrment. Největší slabinou hostí byla obrana, hodně ji chyběl reprezentant Bubla, který je zraněný. Útočníci Pardubic od prvních minut přecházeli přes modrou čáru lehce a zákonitě pak přicházely i branky.

VÍTKOVICE—PLZEŇ 1:5

Branky: Čížek — Klapáč 3, Sýkora, Otte. Domácí hráči hráli v totálním útlumu a individualistiky. Plzeň hrála kolektivně a s důrazem, navíc ještě nejméně pět vyložených šancí propásla.

GOTTWALDOV—Č. BUDĚJOVICE 6:6

Branky: Veselý 2, Maršík 2, Michalovský, Sedlák — Pouzar 3, Mařík 2, Čech. Závěr byl z utkání nejlepší. Domácí dokázali necelé tři minuty před koncem snížit na rozdíl jediné branky (prohrávali již 1:5) nestárnoucím Maršíkem a o minutu později tentýž hráč zajistil Gottwaldovu první bod v soutěži.

21. kolo —

SPARTA—JIHLAVA 2:4

Branky: Kalivoda, Mec — Jiří Holík 2, Veith 2. Dukla Jihlava vyhrála zaslouženě, byla jednolitějším kolektivem se třemi vyrovnanými pětkami, spolehlivým brankářem, hrála ukázněně, její síla byla nejen v obraně, ale i v rychlých protiútocích. Sparta rozhodně nezklamala, mladý tým dal do boje všechny síly, hlavně ve druhé třetině však nevyužil tři přesilovky, které mohly znamenat šanci na zvrat ve skóre.

PLZEŇ—KLADNO 4:6

Branky: Kraft 2, Vrabec, Ebermann — Nový 2, Bauer 2, Sýkora, Křiváček. Kladno prohrávalo už 0:3, za stavu 1:3 však dal Nový gól v oslabení a karta se začala obracet. Plzeň prohrála v duchu tradice (už sedm let nedokázala nad Kladnem doma zvítězit), ale způsobem, který lze označit za nešťastný.

PARDUBICE—BRNO 6:3

Branky: Dočkal, Vohralík, Pecivál, Martinec, B. Šťastný, Jiří Novák — Černý, Nekola, Mráz. Výsledek utkání znamenalo už čtvrté vítězství Pardubic a osmá prohra Brna za sebou. Jak dlouho budou obě série pokračovat, ukáže příští kolo.

Č. BUDĚJOVICE—VÍTKOVICE 7:5

Branky: Mařík 2, Pouzar, Anderle, Korbela, M. Dvořák, Lála — Holáň 3, Čížek, Kuřidým. V závěru se postarali o drama hosté, ale nakonec vyšel vítězně produktivnější domácí tým.

LITVÍNOV—GOTTWALDOV 5:4

Branky: Hlinka 2, Kousek, Bubla, Tarant — Michalovský 2, Veselý, Mařík. Domácí měli stále jednogólový náskok, hosté se snažili vyrovnat, ale nepodařilo se jim to však ani při závěrečné sedmnáctivteřinové power play.

KOŠICE—BRATISLAVA 2:2

Branky: J. a V. Lukáčové — Žižka, Kužela. Oba celky v úvodu čekaly na chybu soupeře a shodně jim chyběla odvaha k zaútočení. Potom Košice přidaly na důrazu a rázem vedly 2:0, Slovan vyrovnal, když mu domácí pomohli sériemi chyb.

Tabulka po 21. kole

1.	Jihlava	102:35	38
2.	Kladno	108:65	33
3.	Sparta Praha	82:66	27
1.	Pardubice	93:64	26
5.	Plzeň	105:94	23
6.	Č. Budějovice	72:75	20
7.	Košice	81:89	19
8.	Bratislava	44:54	19
9.	Vítkovice	68:83	18
10.	Litvínov	74:100	15
11.	Brno	67:92	13
12.	Gottwaldov	51:130	1

Tabulka střelců

28 branek — Nový (Kladno);

20 branek — Černík (Jihlava), Hlinka (Litvínov);

18 branek — Klapáč (Plzeň).

K tradiční CENĚ IZVESTIJÍ v Moskvě přistupuje v předvánočním termínu ještě série s kluby WHA na kanadském a americkém ledě. Absolvuje ji výběr Československa, jehož základ budou tvořit úřadující mistr Kladno, posíleni brankářem Dzurillou (Brno) a útokem M. a P. Šťastní (Bratislava), Pouzar (Č. Budějovice).

POK

★

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Přijďte se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

MARTINA ZASE VÁLÍ

Bývalá československá reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, dosáhla minulý týden velkého úspěch u na výborně obsazeném tenisovém turnaji v Sydney. Mimo jiné vyřadila trojnásobnou wimbledonskou vítězku, Australanku Courtovou, a její krajanku Fromholtzovou, a v nedělním finále pak porazila Holand'anku Stoveovou za 63 minuty 7:5 a 6:2. Za první místo obdržela 22 tisíc dolarů. Chvíli poté zvítězila Navrátilavá s Holand'ankou Stoveovou také ve finále čtyřhry nad francouzsko-americkou dvojicí Durrová—Kiyomurová 6:3, 7:5... Po turnaji se Navrátilová vyjádřila, že příští rok sehraje větší počet turnajů. K prvnímu z nich dojde hned začátkem ledna ve Washingtonu, kde bude mít Navrátilová v rámci série VIRGINIA SLIMS za soupeře mimo jiné Američanku Chris Evertovou a Angličanku Wadcovou.

* * *

AMAZONKY ODVOLALY

Informovali jsme čtenáře Hlasu Národa už v 27. a 28. čísle o tom, že ženská tenisová asociace vyhrožuje neúčastí předních světových hráček na hlavním turnaji ve Wimbledonu, pokud budou ženy dostávat za zápasy nižší finanční částky než muži. Připomeňme důvody, jež přiměly wimbledonské pořadatele, aby žádost Amazonek i za cenu případného splnění jejich hrozby odmítli: Ženy hrají pouze na dva vítězné sety, zatímco muži na tři, což přináší maximálně třísetové zápasy u žen a pětisetové u mužů; ženy stráví hrou pouze polovinu času než muži; úroveň hry mužů a žen nesese srovnání; pro svou nižší úroveň nepřitahuje hra žen tolik diváků, jako hra mužů; v žádných turnajích mimo území Spojených států nedostávají ženy tak vysoké částky peněz, jako ve Wimbledonu... Pořadatelé slíbili ženám, že ve Wimbledonu dostanou 75 procent částek, jaké pobírají muži. Amazonky hrozbu odvolaly.

* * *

BOHUŽEL JSME MĚLI PRAVDU

Po československé plavecké lize se v čs. tisku objevují titulky jako "Plavecká liga skončila — ale měla vůbec začít?" nebo "Chce někdo tohle dítě?" Výkony v lize jsou mizerné, u závodníků je znát naprostá nechuť. Tak například Roman Mikunla z Rudé hvězdy Brno zaplaval při lize o 18 vteřin(!) horší čas, než je jeho rekord v polohovém závodě na 200 metrů. Ve 14. a několika dalších číslech Hlasu Národa jsme se s obavami tázali, zda "sjednocená" tělovýchova opět nepromrhá talenty, jež se začátkem olympijského roku objevily. Varovali jsme před nešťastným rozhodnutím neposlat na olympijské hry do Montrealu mladé naděje bez ohledu na to, že se letos ještě nedokáží umístit na prvních místech. Růst mladých sportovců se účastí na olympijských hrách urychlí, protože těžko lze nabýt důležitých zkušeností lépe a rychleji, než právě na olympiádách. Bohužel, Československo vyslalo z mladých nadějných plavců do Montrealu pouze Rolka. Ostatní byli zjevně zklamáni a odrazeni, když jejich tréninkové úsilí přišlo prakticky vniveč. Výše uvedené katastrofální výsledky plaveckého šampionátu jdou na vrub "sjednocené" tělovýchově. Jak jsme v Hlasu Národa před olympiádou v této souvislosti napsali: "Jde o staré známé manýry stranických představitelů čs. tělovýchovy. Podporují účast na olympijských hrách pouze těch startujících, kteří mají reálnou šanci na úspěch, jenž by byl pak proměněn v úspěch československé komunistické strany, československého politického systému. Dávno zapomněli na myšlenku zakladatele moderních olympiád, Pierra de Coubertina, podle níž je nejdůležitější her se zúčastnit.

HOBLA LYŽAŘŮM!

Podobně v případě lyžařů-sjezdařů jsme stále nabádali k tomu, aby je čs. režim posílal na prvotřídní závody za hranice, i když zatím nemají prvotřídní výkonnost. Jen účastí na závodech světové špičky se totiž "vyjezdí" a mezi onu špičku také zařadí. Trpělivost přináší růže. V tomto případě tomu tak bylo. V prvních závodech nejlepších světových sjezdařů v letošní sezóně šlapou těm nejlepším na paty čs. reprezentanti, bratři Sochorové a Zeman; Dáša Kuzmanová dokonce obsadila ve Svatém Mořici ve skvěle obsazeném závodě v paralelním slalomu vynikající třetí místo!

* * *

ČESKOSLOVENŠTÍ REPREZENTANTI NA DVOU FRONTÁCH

Českoslovenšti reprezentanti v ledním hokeji, mistři světa, se v těchto dnech rozdělili na dva celky, aby se mohli zúčastnit dvou důležitých sportovních podniků. Jeden tým startuje na tradičním turnaji o Cenu Izvěstijí v Moskvě, druhý se vydal na cestu tradice teprve obnovované — navazování širších styků se zámořskými hokejisty. Hokejová sekce rozhodla, že reprezentanti budou doplněni několika nadějemi, aby reprezentační tým na turné po USA a Kanadě od 12. do 22. prosince mohli tvořit hráči celku mistra republiky, SONP Kladno, posílení několika jednotlivci z jiných oddílů, a neutrpěl přitom příliš ani výkon druhého týmu na Izvěstijích.

JÁRA KOHOUT

jako v loni jezdí po Evropě a obveseluje krajany v patnácti městech. Při tom propaguje knihu svých hereckých vzpomínek a humorné hovory, které právě nahrála společnost EDAS na dvou kasetách. Jsou to:

Silvestr
s Járou Kohoutem
a
Povídání pro zasmání

Možno objednati přímo u
Járy Kohouta,
chcete-li o vánocích
či o Silvestru rozesmát
i toho nejzachmuřenějšího
přítele

25-40 87th Street
Jackson Heights, N.Y.
New York 11369
Telefon: (212) NE 9-0705

SPARTA A.B.A.

pořádá

NA ROZLOUČENOU SE STARÝM ROKEM

a na přivítání

ROKU NOVÉHO S DVĚMA SEDMAMI

★ VESELOU ★
★ SILVESTROVSKOU ★
★ ZÁBAVU ★

V PÁTEK, 31. PROSINCE 1976
VE DVORANĚ OLYMPIC
v budově Olympic na Čermákově tř. v Ciceru, Illinois

K TANCI A POSLECHU HRAJE FR. ZÁKROCKÝ, JR.
VÝBORNÁ KUCHYNĚ

ZAČÁTEK V 8:00 HOD VEČER — VSTUPNÉ $5.00

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISÍ

Misie sv. Vojtěcha

464 Plains Rd. W. L7T 1H2, Burlington, Ontario, Canada
Tel. 416-523-1932

Drazí přátelé, čtenáři HLASU NÁRODA!

"Obnovme všechno v Kristu — Zdrávas, milosti plná..."

Bohu — Církvi — Národu
věrni zůstaneme!

Přátelé, blíží se ty veliké svátky Narození Krista Pána — vánoce. Je tomu již dost dávno, kdy jsme vám naposledy oznamoval, co se dělo v Hamiltonu-Burlingtonu a Kitcheneru i v celé oblasti hamiltonské diecése. Tudíž, abych mohl opět navázat styk s čtenářskou obcí, píši tyto zprávy a pozdravy všem lidem dobré vůle.

Náš piknik u Obrů a Urbanů 12. září a polní Mše Sv. na farmě se vydařily znamenitě. Spolupráce a účast svědčí o tom, že s dobrou vůlí se dokáže více než nenávistí. 5. září začal vyučovat mateřštině v naší misijní škole p. ing. Zdeněk Kubínek. Je třeba, aby rodiče doma s dětmi opakovali, aby dětem naučené ve škole neuniklo. — Několik našich členů jelo oslavit svátek sv. Václava společně s našimi krajany v nedalekém Torontě (40 mílí) a zatančit si s našimi i torontskými dámami, okusit výborného pečiva a znamenitých jídel našich torontských kuchařek. Bylo to velice pěkné. Tato solidarita hamiltonských s torontskými se datuje už od roků založení osady Sv. Václava v Torontě. Dne 26. září jak v Torontě tak i v Burlingtonu-Hamiltonu byl svátek sv. Václava, ochránce našich zemí, oslaven okázale. V Burlingtonu byla mše sv. až ve 4 hodiny odpoledne, aby bylo umožněno jak torontským tak i krajanům ze vzdálenějších míst Ontaria zúčastnit se této národní mše sv. za vlast. Zpěvy i chorál ukázaly, že to náš lid myslí se Sv. Václavem vážně, že spoléhá na jeho ochranu i přímluvy, že věří, že jednou opět budou naše národy osvobozeny od tyranů. To pak opět budou slaveny mše sv. a udíleny svátosti věřícím beze strachu a veřejně, protože veškeren lid bude moci opět svobodně vydechnout.

Že to není možné? Pro ty, kdož věří je vše možné. Jsme v době adventní. A advent značí příchod Krista Pána na svět, do duší a srdcí lidí. Kdo pochybuje o této pravdě, kdo jí nevěří, přirozeně, pro toho mnoho věcí bude nemožností, ale pro nás, věřící je Kristovo narození důkazem Boží věrnosti a lásky. Vždyť i Panna počala a vydala ze svého lůna SPASITELE. Před ní, ve své starobě počaly Sára a z neplodné vyšel Abrahámovi zaslíbený Izák, v kterém se potomstvo Abrahámovo rozrostlo jako písek v moří. V Irákcvi byl předobrazen Ježíš Kristus, jehož "potomstvo" se rozšířilo do celého světa, mezi všechny národy; druhá neplodná byla Alžběta, která ve svém stáří vydala sladký plod — MARII — z které moci a působením Ducha svatého se rodí slíbený KRÁL všech věků, PRINC POKOJE. Pomazaný Boží, SPASITEL a VYKUPITEL světa, náš PÁN — JEŽÍŠ KRISTUS. Toto je naše katolická víra, to byla víra sv. Václava, to byla víra sv. Cyrila a Metoděje, to byla víra patrona naší misie Sv. Vojtěcha a všech naši drahé vlasti patronů a ochránců, taková je i víra naše, víra členů ČESKÉ MISIE Sv. VOJTĚCHA. "Proste, a bude vám dáno; tlučte a bude vám otevřeno..." A my to budeme a chceme dělat. Voláme k této modlitbě, k této víře, naději a lásce k Bohu a národu i všechny lidi z naší krve, ať jsou kdekoliv. Modleme se, tlučme na bránu Božího milosrdenství, věřme!

Dost našich členů a přátel během léta cestovalo a poslali nám pozdravy o zážitcích z jejich cest. Paní Marie Gabrielová — matka slavného fotbalového hráče Tonny Gabriela, který se zasloužil, že jeho klub, Ottawa Roughriders, vyhrál letos trofej — "Gray's Cup". P. a pí. V. Vostřez z Mexika a Californie; v Chicagu navštívili naše krajany u sv. Prokopa s Otcem Vojtěchem, v L.A. zase navštívili Otce Jar. Popelku. P. a pí. F. Hašek nám psali z Floridy a Banff National Park. Pan Vladimír Stryk ze Středního Východu a ze Svaté Země; Pan ing. Antonín Lukaštík z Toronta pozdravil nás ze staré vlasti. Monsignoři Frant. Planner a Jaroslav Škarvada z Říma. Pí. Rosa Pavelka a děti z Říma a Itálie. Pan a pí. Jan Flachs z Aljašky. Ndp. biskup František Tomášek, admin. pražský, zaslal požehnání členům misie a poděkoval za pozdravy. Ndp. biskup byl v létě operován, pozdravuje se po operaci a dnes, právě když píši tento pozdrav vám, čtenářům Hlasu Národa, jsem dostal od Jeho Excellence npd. biskupa Tomáška doporučený balík českých liturgických knih. Knihy byly pečlivě zabaleny a pan biskup ví, že jsem sběratel známek, a tak jako již před tím, sám ty známky koupil, nalepil, balík zabalil, nechal orazítkovat na poště a potom celý balík obalil tenkou plastikou, aby se známky nepoškodily.

(Pokračování příště)

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA SMELHAUSOVÁ u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC. 6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ, u soudu, doklady, formuláře (zejména Americké Občanství) VOLEJTE: 795-7100



Josef Čapek:

O VÁNOCÍCH, KTERÉ NECHTĚLY BÝT

Tak poslouchejte.

Byl jednou takový rok, nu za nic ten celý rok nestál. Pán Bůh ví, co to tehdy do lidí vlezlo, ale všichni byli v tom roce nějací — špatní. Byli zlí, závistiví, jeden druhému nic dobrého neudělal, inu, nějaké mizerné to v tom roce na celém světě bylo. A děti — děti, ty zvlášť v tom roce byly nějak špatné a protivné. Nechtěly se česat a mýt, nechtělo se jim chodit do školy, vybíraly si v jídle, byly hádavé a ubrečené, líné a nepořádné, nedávaly ve škole pozor, ošklivě psaly a špatně počítaly a dělaly do sešitu kaňky, nadávaly si a říkaly škaredá slova a zlobily rodiče, nu vůbec tedy byly v tom roce náramně nevydařené. Moc špatné to tehdy na světě vypadalo, a tak to bylo v lednu i v únoru, v březnu i v dubnu, v květnu a červnu, v červenci i v srpnu a ještě pak i v září, v říjnu i v listopadu, a pořád to s těmi lidmi a dětmi nebylo nejlepší. A už tu byl prosinec a bylo to, zvlášť s těmi dětmi, ještě spíš horší. A tu se stalo, že si vánoce řekly: tak vida, už je tu prosinec a v prosinci mají být vánoce. Ale lidé jsou nedobří a děti čím dále tím protivnější; ani se už dívat na to nemůžeme. Když je to s lidmi i dětmi na světě tak špatné, tak jim to za trest uděláme tak, že nepřijdeme, že žádné vánoce letos nebudeme. A tak si to ty vánoce uminily, že v tom roce nebudou. Nu jak. Docela prostě: bylo to v novinách. Ty vánoce daly oznámení do novin:

Ctěnému obecenstvu!

Oznamujeme, že za příčinou lidské i dětské špatnosti letos žádné váncce nebudeme.

S veškerou úctou, vánoce.

* * *

Á, panečku, tohle byla rána. Už několik dní před Štědrým večerem to začalo vypadat nějak divně. Sníh nebyl, žádné sáňkování, na lyže ani pomyšlení, pořád jen pršelo, černo a samé bláto.

Aha — a lidé se lekli, že?

Ba ne, nic se nelekli, takoví byli lidé v tom roce špatní, že nic se nelekli a řekli: nechť si, ať si žádné vánoce nepřijdou, z toho my si nic neděláme. Však my si uděláme vánoce sami. A tak to také udělali: nic si z toho nedělali, že vánoce nechtějí být, a nakoupili si vánočních stromečků, ověšeli je stříbrem a cukrovím, nakoupili všelijakých dárků a dali je pod stromečky a strojili si štědrovečerní večeře a dělali to všecko tak, jako kdyby vánoce byly, ačkoliv vánoce nechtěly být. Tak to přece nebylo těm vánocům nic platné, že nechtěly být, když si lidé udělali vánoce sami. Ba ne. Vánoce se na všechny ty přípravy dívaly z dálky a řekly si: jen počkejte, však uvidíte, zda se vám to bez nás tak vydaří, jako kdybychom to byly my.

A také že ano: tyhle vánoce, při kterých vánoce nechtěly být, dopadly v tom roce opravdu nějak nanicovatě. A jaké tedy byly? No, tak jen považte: hospodyně zadělaly na vánočky, ale vánočky se jim pak rozbředly, že byly placaté jako rohožka přede dveřmi; nebo byly tuhé a brouskovaté jako mýdlo a jako gumová podešev; nebo se jim spálily a byly černé jako uhel. A rybí polévka byla hořká a ryba byla navrchu spálená a uvnitř syrová a měla pětsetkrát víc kostiček než jindy. A jablkový závin kuchařky dvakrát solily a nebyl vůbec k jídlu. A krocan — do spíže vlezla kočka a ožrala na něm prsíčka. To nejlepší. A vánoční cukroví jim spadlo na zem a do škopíčku s vodou špinavou od podlahy, zrovna když je nejlépe vypečené vyndávaly z trouby. Ale přece měly děti aspoň stromeček a dárky měly, ale také, jak to dopadlo.

Jak?

Svíčky na stromečku vůbec nechtěly svítit, jenom čmoudily a moc to smrdělo. Stromeček se překotil na zem a všechno se na něm rozbilo. Cukroví bylo štiplavé. Ořechy byly prázdné nebo červivé. Jablka uvnitř shnilá a pomeranče kyselejší než ocet.

A co dárky?

S dárky to také dopadlo špatně. Panenkám se hned odlepily vlásky, spadly jim hlavičky, odtrhla se ručička nebo nožička. U vlaku a aut se hned klukům rozlámala kolečka a nechtělo to jezdit. Děti si nedaly dobře pozor, zamotaly se a šláply si do nádobíčka, rozsedly si kuchyňky, pokojíček a loutková divadla. Do knížek si umazanýma rukama nadělaly mastné skvrny. Nové šaty si pokecaly inkoustem. Gumové míče jim hned praskly. Na každém dárku se něco pokazilo. A lidé a děti si řekli,

To se nám ty vánoce nepovedly.

To nebyly žádné pořádné vánoce.

Musíme se napřesrok polepšit.

A polepšili se?

Polepšili se. Lidé byli hodnější a děti také byly poslušnější a lepší. A na druhý rok se už vánoce na ně nezlobily a přišly a dopadlo to všechno dobře. A od těch dob už přišly vánoce každý rok a vždycky na nich bylo mnoho pěkného, rok jak rok, pokud vy děti pamatujete.

Výroční schůze Klubu Domov

je přeložena z 21. prosince na úterý 28. prosince 1976 z důvodů blízkosti vánočních svátků. V úterý, 28. prosince se sejdeme jako obvykle v 8 hod. večer v místnosti Lincoln Federal Savings & Loan Assn. v Berwynu. Přiveďte mezi nás své známé, kteří mají o práci našeho klubu živý zájem. Hosté jsou vítáni.

Přejeme svým přátelům, známým, příznivcům a všem lidem dobré vůle milostiplné svátky vánoční a požehnaný Nový rok a rovněž v modlitbě vzpomínáme našich drahých za mořem.

Klub Domov

Pres. Carter učinil další dvě nominace

Atlanta. — Nově zvolený president Jimmy Carter oznámil v úterý 14. prosince, že jmenoval 50letého podnikatele a odborníka v obchodních vědách W. Michael Blumenthala tajemníkem financí, a 49letého člena kongresu, representanta Brock Adamse (D., Wash.) tajemníkem dopravnictví. Carter bude ještě musit obsadit osm míst tajemníků a několik dalších vládních funkcí stejně vysoké úrovně. Čeká se, že všechna jmenování (složení svého vládního kabinetu) učiní ještě před vánocemi.

Španělská levice demonstrovala proti referendu

Madrid. — V pondělí 13. prosince madridská policie rozehnala stovky levicových demonstrantů, kteří vybízeli obyvatelstvo, aby se zdrželo účasti na referendu o demokratických politických reformách ve Španělsku, protože levicová opozice nebyla připuštěna k přípravám plánů na provedení těchto reforem. Demonstranti prohlašovali policisty za vrahy a věštili Španělsku republikánské zřízení.

Předtím levicoví guerilové "Protifašistických skupin odporu 1. října" unesli vysokého vládního úředníka Antonio Maria Oriola, předsedu poradního sboru Královské státní rady. Únosci hrozili, že Oriol bude usmrcen, jestliže vláda nepropustí na svobodu 15 uvězněných teroristů. Je však málo pravděpodobné, že vláda ustoupí před touto hrozbou.

Únosci dovolili Oriolovi poslat své ženě a sedmi dětem toto poselství: "V tomto okamžiku je mou jedinou starostí moje rodina, kterou miluji nade všecko na světě. Nejdůležitější věcí je uchovat si víru, protože naše osudy jsou v rukou Božích."



MIKULÁŠ V "BESEDNÍM DOMĚ" PANNY MARIE SVATOHORSKÉ

Ano, — o minulé neděli přišel do "Besedního domu" kostela Panny Marie Svatohorské v Ciceru na vánoční besídku dětí České sobotní doplňovací katolické školy "Kardinála Berana" sv. Mikuláš se svými pomocníky — s líbezným andělem a strach nahánějícím čertem. Přišel tam, aby je odměnil za jejich dobrovolnou docházku do sobotní české školy a za jejich snahu zdokonalit se v jazyku svých rodičů a za to, jak se pěkně naučily koledy a básničky, z nichž vánoční pásmo, které tohoto odpoledne předvedly, bylo sestaveno.

Daly si tentokrát opravdu záležet i když, po pravdě řečeno, měly letos na nacvičování velmi málo času, neboť až do 21. listopadu se učily písničkám, které zpívaly na Čsl. bicentenniu v Mortonově západní škole.

Snad právě proto, že měly tak málo času vzaly to opravdu vážně a tak jejich vystoupení dopadlo k plné spokojenosti rodičů a obecenstva, které zaplnilo prostranný sál "Besedního domu".

Pochvalný potlesk odměňoval všechny, ať už patřily k té vždy tak roztomilé drobotině, či mezi ty větší anebo mezi ty nejstarší, kteří si už počínali jako ostřílení umělci — ať už při zpěvním vystoupení, hře na klarinet anebo při přednesu básně Karla Tomana "Advent".

Vánoční pásmo začínalo starými rorátovými zpěvy, které později přešly v krásné melodie našich vánočních koled. Mnozí z té starší generace při jejich poslechu v duchu si mimovolně vzpomněli na někdejší krásnou vánoční pohodu, jak ji prožívali v dětství v naší vzdálené vlasti za mořem. Ty z generace mladší, z generace rodičů našich dětí, si zase teprve najednou nějak uvědomili, že nějaký takovýhle byl asi ten křesťanský duch vánoc našich předků, v kterém oni sami už nebyli vychováni.

Po programu jsme při mikulášské nadílce a občerstvení ztrávili hezké odpoledne v dolejší místnosti "Besedního domu", na které si rádi vzpomeneme.

Upřímné díky patří rodičům, kteří své děti nám do školy posílají, a kteří nám ulehčují práci, že s nimi probranou látku doma zopakují. Dp. Grimmlovi, faráři osady Panny Marie Svatohorské, který nám letos půjčil školní místnosti pro naše sobotní vyučování a "Besední sál" k nedělnímu vystoupení, a dokonce přítomné přišel přivítat a naší řeči jim popřál "šťastné vánoce". Ludvíku Rafajn za doprovod na harmoniku, p. Joe Votavovi za ochotnou přípravu sálu, Milanu Leimbergrovi za reprodukovanou hudbu a Zdeňku Neradovi za malbu Betléma.

Všem maminkám a příznivkyním, které napekly domácí pečivo — těm, které pracovaly v kuchyni a i těm, kteří za barem čepovali. "Sv. Mikuláši", který i když má doma nemocnou paní, přišel našim dětem — (které ho již tak dobře znají) — promluvit do duše a podělit je dárky. Zkrátka, díky patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdaru letošního vánočního odpoledne. Dětem i rodičům a všem příznivcům naší školy přejeme milostiplné svátky vánoční a požehnaný Nový rok, a doufáme, že koledy, které děti zpívaly na naší vánoční besídce, budou zaznívat i u vašich vánočních stromků.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Františka Uhlířová

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vých. Německo: Synoda evangelicko-luterské církve v Sasku v NDR se jednohlasně postavila za prohlášení 47letého biskupa Hempela, který jí stojí v čele. Západoněmecký deník "Frankfurter Allgemeine" přináší v plném znění jeho prohlášení o situaci křesťanů v NDR. Stojí tam mimo jiné: "V našich církevních obcích to vře, a to velmi silně a vášnivě. Nic z toho nebylo plánováno. Ty projevy přišly spontánně. Mám dojem, že čin faráře Brüsewitze (který se upálil na protest proti diskriminaci křesťanů ze strany státu), — dal průchod vlně již nastřádaného rozhořčení v obcích, z palčivých otázek a kritik, výčitek a obžalob církevní politiky našeho státu, ale též z postoje vedoucích míst církve. Vidím-li dobře, pobouření ještě zdaleka neutichá.

Nato biskup Hempel uvádí dvě hlavní výčitky věřících vedoucím osobnostem církve: "My křesťané v obcích se dovídáme příliš málo. Potřebujeme více informací o věcech, které se nás týkají. Zamlčujete mnoho. Jste stále na cestách nebo politických zasedáních, jejich smysl nám uniká. Pro nás a pro naše problémy máte příliš málo času, i když víme, že jste k tomu nuceni, aby církev byla angažována". Avšak právě v tom má svůj původ i druhá výčitka: "Jste vůči státu příliš diplomatičtí. Nezastáváte se dost jasně našich požadavků. Snad ani dobře neznáte naše starosti. Žijete — podle našeho úsudku — jako privilegovaní, jen proto, že sloužíte. Noviny píší znovu a znovu jak krásně jste to řekli při různých příležitostech. My ale nemáme k vám důvěru."

Není to žádná historická náhoda, že křesťané v NDR mají stejné nebo obdobné těžkosti a problémy jako českoslovenští katolíci, že jejich smýšlení, výčitky a potřeby se sobě navzájem až příliš podobají. Biskup Hempel pak v závěru svého prohlášení dochází k těmto závěrům: "Musíme daleko hlouběji pochopit, co to znamená církev pod křížem. Co Bůh své církvi přislíbil a co ne? Shodují se naše představy o významu a právech církve ve společnosti se zásadami Nového zákona? Co s námi zamýšlí náš Pán? Jak můžeme být věrohodnější jeden pro druhého a i pro ostatní lidi? Takové otázky stojí před námi. Nemusíme hledat zcela nové odpovědi. Můžeme nalézt řešení, budeme-li jen chtít... pevně a nerozborně stát za svými věřícími, kteří pak zase budou stát za vámi — jako v Polsku stojí katoličtí věřící za svými duchovními pastýři."

Záp. Německo: "Solidarita s nejchudšími" je nejnadějnějším hnutím světové mládeže. "Chceme-li vybudovat nový svět, musíme strhnout přehrady mezi lidmi". Tato slova pronesl převor protestantské řeholní komunity v Taize ve Francii, otec. mnich Roger Schutz před svým odletem z frankfurtského letiště do Asie. Roger Schutz je nositelem mírové ceny německého knižního trhu za rok 1974. Na jeho cestě do východního Bengálska a Indie ho doprovází mezinárodní skupina mládeže. Chtějí tam v domech, zřízených matkou Terezií, žít po nějakou dobu s těmi nejchudšími z chudých a sestavit společně "Druhý list Božímu lidu", určený mládeži na celém světě. V tomto listu mají být objasněny hluboké přeměny, k nimž dochází v lidstvu a které se projevují v nerovnoměrném přírůstku světového obyvatelstva z nedostatečně vyvinutých škol a výrobních prostředků k obživě.

Roger Schutz říká světové mládeži toto: dají-li se mladí lidé vážně a úsilovně do práce, podaří se jim smířit lidi mezi sebou, strhnout různé hráze a přehrady, vymýtit rasismus a podnítit úsilí o vzájemné porozumění a společenství křesťanské lásky.

O své návštěvě v Německé spolkové republice, při níž byla uspořádána ekumenická setkání mládeže v Münsteru a v Tübingen, prohlásil Roger Schutz, že ji vykonal na důkaz svého přátelství k německé mládeži, která je zvlášť silně zastoupena v jeho řeholní komunitě v Taizé. Sám je původem z francouzského Alsaska-Lotrinska.

Záp. Německo: Münchener Katholische Kirchenzeitung, německý katolický týdeník č. 44/76 přináší zprávu o dopisu mladého věřícího studenta Alexandra Argentovova, který byl pro svou neohroženou víru uvězněn na moskevské psychiatrické klinice č. 14. V dopise žádá patriarchu Pimena o zastání. Výrok jednoho člena 22. oddělení lidových milic, jímž se obořil na Argentovova, zrcadlí bezradostnost režimu vůči náboženství. Tento policajt mu spílal: Všichni popi oživují v dvacátých letech zastřelení, kostely zavřeny a tak kde jste se tu vzali, všiváci! — Aljoša líčí podrobnosti svého vězení: "Jsem mezi těžce nemocnými zuřivci, kteří musejí být stále připoutáni k lůžkům. Jsem nucen poslouchat jejich nelidský řev. Toto prostředí spolu s léky jsou mojí mučírnou. Ještě bolestivější je postoj lékařů. Ačkoliv jsou naprostí ignoranti ve věcech náboženství, snaží se mne stále přesvědčovat, že moje víra v Boha je psychická nemoc. Jsem zdráv, spím dobře, ale oni mi vnucují prášky na spaní. Jsem povahou klid'as, ale lékaři mne nuti brát utišující lék Aminasin, abych prý se uklidnil. A budu-li odmítat, tak prý mi ho budou píchat injekcemi. Dopis, adresovaný patriarchovi Pimenovi, končí otřesnou prosbou: "Vaše svatosti, buďte tak dobrý a zastaňte se mne. Kdyby to nebylo možné, pak aspoň mlčky žehnejte mému mučednictví pro víru." — Z moskevského patriarchátu nepřišla žádná ozvěna.

Filipíny: Katolické kruhy v Manile bojují už několik měsíců proti mučení politických vězňů ve filipínských vězenich. V nedávno vydaném manifestu, který podepsaly stovky kněží a věřících, byly pranýřovány nové případy nelidského mučení, přestože vláda slíbila účinná opatření proti takovým "přehmatům". Mezi jinými manifest uvádí případ 25leté studentky, která byla zatčena na cestě z kostela a podrobena brutálnímu výslechu s mučením. Katolický svaz Filipín, který sdružuje na 12.000 kněží a řeholníků, již několikrát protestoval proti mučení politických vězňů, jehož se dopouští jak policisté, tak vojáci Marcosova režimu. Mezi 20.000 politickými vězni na Filipínách je značný počet kněží a řeholníků. Proti jejich uvěznění bez jakéhokoliv procesu protestoval u vlády manilský arcibiskup kardinál Sin. Vládní tisk napadá katolickou církev, že dělá z kazatelny politiku. Kardinál Sin na to odpověděl, že to do jisté míry odpovídá pravdě, avšak kazatelna je také jediným místem, odkud může kněz poukázat na vládní šikanování a nespravedlnosti, jimž je vystaven filipínský lid. A církev má morální povinnost pranýřovat všechny druhy nespravedlnosti, křivdy a zvůle, ať se dějí kdekoliv, i když je proto nepohodlná existujícím politickým režimům v příslušných zemích a musí za to dočasně trpět.

Adresy ndp. biskupů ve staré vlasti:

Na dotazy a žádosti našich čtenářů, dáváme vám adresy našich pánů biskupů. Kdo můžete, pošlete svým starým známým kněžím, farářům a sestřičkám, jejichž adresu znáte, vánoční pozdrav. Vyberte ale lístek s náboženským motivem vánoc, a nikoliv jen nějakou větvičku se stromkovou ozdobou či zasněženou krajinou. Ani nevíte, jakou jim uděláte radost. Zároveň vám připojujeme adresy našich zbývajících pánů biskupů, z nichž už prozatím jen dva jsou skutečnými správci svých arcidiecésí: pan biskup Tomášek v pražské arcidiecési, a pan biskup Vrána v olomoucké arcidiecési. Ujistíte je tak, že na jejich těžkou situaci nezapomínáme. Pokud je vám to možné, pošlete jim své pozdravy letecky. Děkujeme vám.

Redakce

Most Rev. Th.Dr. František Tomášek, biskup, Administrátor pražský, Praha 1, Hradčanské náměstí 16, 11800 Czechoslovakia.

Most Rev. Th.Dr. Karel Otčenášek, 40001 Ústí nad Labem, Trmice, Václavské náměstí 74, Czechoslovakia.

Most. Rev. Th.Dr. Kajetán Matoušek, Pštrosova 17 č.p. 214, 11000 Praha 1, Czechoslovakia.

Most. Rev. Ladislav Hlad, D.D., 59254 Moravec, č.p. 53, okres Žďár nad Sázavou, Czechoslovakia.

Most Rev. Josef Vrána, D.D., apoštolský administrátor olomoucký, 77200 Olomouc, Wurmova 9, Czechoslovakia.



"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovu: pozorné snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VHODNÉ VÁNOČNÍ DÁRKY:

Křišťálové sklo, mnohé nové vzory. Rovněž výběr barevného skla, likérových a vinných souborů.

Keramika z Domažlic, z Tupes a Modré.

Mnohé vzácné **české knihy,** jako Palackého dějiny, Šetelík: 110 obrazů, Hrady a zámky a jiné umělecké obrazové publikace, jakož i zábavné knihy, slovníky a učebnice v jedinečném výběru.

České a slovenské **rekordy.** Seznamy zdarma na požádání.

Obrazy, také originály: Prahu, Bratislavu, Českomor. vysočinu. Dětské výjevy a jiné.

Importované bonboniéry v krásných krabicích.

Na vánoční stromky importované čokoládové ozdoby v pestrém staniolu: Mikulášky, vláčky, šampaňské láhvičky a mnohé jiné. Také krabice sdružených v cenách $3.00, poštou $4.50. — Jiné jako autíčka, hodiny, šišky — mléčná čokoláda (Storz) 79c krabice, poš. $2.30.

Salonky polévané čokoládou ve zlatém balení, krabice $2.59, poš. $4.15.

Mariánské oplatky s čokoládovou náplní, plechovka $2.85, poš. $4.40.

Nejlepší **švýcarské čokolády** značky **Tobler** stále na skladě. Přijďte a přesvědčte se!

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Vánoční blahopřání anglické, české, slovenské, chorvatské a i v jiných řečích.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Panenky v krojích od $4.50 do $59.00, poštovné zvlášť. — Vyžádejte si seznam.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu
6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

6. prosince 1862 zpovídal Don Bosko své chovance v kostele sv. Františka Saleského až do 11 hodin v noci. Teprv potom šel s Donem Albertou povečeřet trochu polenty. Byl neobyčejně unaven a zamyšlen. Najednou se ozval a pravil k Donu Albertovi: "Dnes jsem tak divně zpovídal, že ke konci jsem nevěděl, co mi hoši povídají a co jsem povídám jim. Neustále mi hlavou kroužila myšlenka: Kdy postavíme větší kostel, zasvěcený Panně Marii Pomocnici? Náš kostel je velmi úzký, hoši se tísní a lidé ze sousedství nemají už místa. Vím, že je to podnik těžký a že nemám peněz. Ale málo platné! Jestli Pán Bůh kostel chce mít, kostel bude."

Dva dny poté, o svátku Neposkvrněného Početí, po nešporách rozmlouval Don Bosko s Caglierem: "Jsem spokojen, slavnost se vydařila. Na svátek Neposkvrněného Početí jsme otevřeli většinu svých podniků, ale nyní si Panna Maria přeje, abychom ji uctili pod názvem Pomocnice. Doby jsou zlé, jsme odkázáni jedině na její mocnou ochranu, aby nám pomáhala zachovat a hájit svatou víru. Pod názvem Pomocnice chci jí ke cti postaviti chrám. A uhodni, z jakého důvodu ještě?"

"Bude to mateřský kostel naší kongregace, středisko veškeré blahodárné činnosti vašich synů ve prospěch mládeže."

"Uhodls, naše Panna Maria Pomocnice bude zakladatelkou a ustavičnou udržovatelkou našich podniků."

"Kdepak postavíte nový kostel?" otázal se klerik Anfossi.

"Zde, úplně na blízku před kaplí sv. Františka Saleského."

A Don Bosko zamával ze široka rukou, označuje velkou stavební plochu před sebou.

"A jak budeme chodívat z kostela domů, když kostel bude až za silnicí della Giardiniera?"

"Silnice se zruší, vedle kostela bude prodloužena třída Cottolengova a kostel bude s našimi budovami tvořit velký celek."

"Bude veliký?"

"Ovšemže veliký, sem budou putovat lidé se všech stran, aby uctili Pannu Marii Pomocnici."

"Ale peníze?"

"Panna Maria si kostel přeje a postará se i o náklad."

Za šest roků potom světil arcibiskup Riccardi nový velechrám, ke kterému o svátku Panny Marie Pomocnice, 24. května, putují nesčetné zástupy poutníků uctít vděčně Pannu Marii Pomocnici.

Chrám slohu renesančního zakrývá plochu 12.000 m čtverečních. S kopule, vysoké 60 m, rozhlíží se vůkol obrovská socha Panny Marie Pomocnice. Po stranách jsou čtyři boční kaple, jiné dvě uzavírají oba konce příčné lodi. Za hlavním oltářem je okrouhlý chór se třemi oltáři. U hlavního vchodu je tribuna s varhanami pro tři sta zpěváků.

V poslední době nestačil už pro nával věřících ani tento velechrám a musel býti rozšířen. Ale když se Don Bosko tehdy vytasil s plánem kostela tak prostranného, kroutili lidé zase hlavami, jestli se Don Bosko nezbláznil. Smáli se, pro koho prý se takový kostel staví, a peklo se všemi silami bránilo proti stavbě. Valdocco se svou pověstnou krčmou bývalo v soboty a neděle dostaveníčkem kdekterés spodiny. Kdejaké darebáctvo mělo tam volné pole. Čtvrť rostla a stala se za dvacet pět let rozsáhlým předměstím, obydleným tisíci a tisíci dělnického lidu. Kostel se měl státi dostaveníčkem milionů poutníků ze všech koutů světa, pevností rozšiřujícího se dobra proti uhnízděnému zlu. Jak mohl satan klidně přihlížet k podniku, kazícímu jeho žeň v duších? Don Bosko, jako stavitel chrámu, prošel opravdu Kalvarií. Kdo stavěl kdy chrám, dosvědčí, že málokdo na světě zažije tolik soužení a překážek, jako stavitelé chrámu.

Na první překážku narazil Don Bosko hned při koupi stavebního místa. Pozemek, na kterém mínil stavět, patřil kdysi Donu Boskovi. Koupil jej lacino, ale v dobách nouze jej pod cenou prodal, aby uspokojil četné věřitele. "Zastavil" jej tehdy svému příteli Rosminimu, věhlasnému italskému filosofu a zakladateli kongregace rosminiánské. Po smrti Rosminiově stal se pozemek majetkem jeho kongregace. Rosminiáni pozemku nepotřebovali, byli by jej rádi prodali, ale vdoví proč, dali svému právnímu zástupci podmínku, že smí pozemek prodat komukoli, jen ne Donu Boskovi. Musil si tedy Don Bosko vyhledat třetí osobu, která pozemek koupila a jemu pak prodala.

S hotovým plánem ubíral se pak Don Bosko na městskou radnici a žádal o povolení k stavbě. Na plánu byl nápis: Kostel Panny Marie Pomocnice. Městský architekt potřásl hlavou a mínil, že takový název zavání politikou a pobožnůstkářstvím, je prý nevhodný a nepřípustný. Zasvětil totiž papež Pius VII., navraceje se 24. května 1814 do Říma ze zajetí napoleonského, ten den Panně Marii Pomocnici. Turinským pánům vyčítalo svědomí nejeden protikřesťanský čin, na př. různá protipapežská básnění, vypuzení arcibiskupovo, a proto podezřívali, že by v novém kostele mohli katolíci vzývat Pomocnici křesťanů, aby překazila všechny svobodomyslné záměry. Piemontem a Itálií tehdy zmítající. Don Bosko zadal tedy žádost o stavbu bez označení budoucího názvu, a stavba byla povolena.

Hned v roce 1863 začalo se pracovat. Protože Don Bosko chtěl pod kostelem mít různé místnosti k účelům ústavním, bylo třeba vykopat a odvézt spousty hlíny do hloubky půl třetího metru na prostranství 1200 m2. Za stavební místo a za desky, jež měly sloužit za palisády do základů, vydal se Don Bosko ze všech peněz, jež kostel měl. Bylo jich 4000 lir. Když dělníci přišli s krompáči kopat hlínu, neměl ústavní hospodář v kapse ani soldu. "Nemám dnes ani na poštovné," pravil Donu Boskovi. Ale Don Bosko odvětil: "I kdyby, začali jsme už nějaký podnik s penězi v kapse? Musíme dílo svěřit Boží Prozřetelnosti."

Hlína byla odkopána, měly se klást základy. Tu objevil stavitel, že stavební místo je naplaveninou, že bude třeba razit pod základy pivoty. Náklad na pětimetrové piloty znamenal vydání, na které dříve nikdo nemyslil. V roce 1864 byly základy hotovy, mělo se začít se zdivem. Podnikatel Buzzetti žádal o nějakou částku předem, aby mohl vyplácet dělníky. Don Bosko se usmál: "Držte, vsypu vám do rukou všecko své jmění." Otevřel peněženku a vytřepal z ní do rukou překvapeného podnikatele všeho všudy osm soldů. "Nebojte se však nic, peníze dostanete. Panna Maria nám je dodá. Já jsem jen jejím pokladníkem, uvidíte."

Důvěru Boskovu, že stavba nádherného chrámu se zdaří, posiloval zvláštní sen.

Už kdysi dávno se mu ve snách zdálo, že jej Panna Maria vybízela, aby se ujal opuštěné a zpustlé mládeže. Sny se opakovaly.

"Nemám místnosti," namítal Don Bosko.

"Zde je místnost, jen se podívej," povzbuzovala Panna Maria.

"Ale vždyť je to jen louka."

"A Paní mě zavedla kousek dál na sever," vypravuje Don Bosko, "a pravila: Dívej se. Uviděl jsem nízkou kapli, malý dvůr a plno hochů. Potom mi ukázala Paní kostel větší a vedle něho dům. Vzala mě pak za ruku, vedla několik kroků dál a pravila: "Zde na tomto místě byli umučeni tři vojínové thebejské legie, Solutor, Adventor a Octavius. Přeji si, aby zde byl Bůh zvláště uctíván. — V tom okamžiku viděl jsem se obklopen množstvím hochů, minutu za minutou jejich počet rostl, a rostly i prostředky mých podniků. Viděl jsem ve snách, jak vyrůstá před mýma očima na mučeništi řečených vojínů veliký chrám, obklíčený řadami budov."

Sen ten se zdál Donu Boskovi v roce 1846 a nevymizel mu z paměti. Naznačoval mu etapy jeho podniků, kaplí u Pinardů, kostel sv. Františka Saleského s ústavem, a nyní budovaný kostel Panny Marie Pomocnice. Všechno, jak mu Paní ve snu předpovídala, se splňovalo. Don Bosko byl přesvědčen, že dostaví i chrám Panny Marie Pomocnice.

Kostel se stavěl pět let. Kdoví, kolikrát byla stavba pro nedostatek peněz přerušena a začata. V roce 1867 psal Don Bosko příteli do Říma: "Měl jsem na stavbě čtyřicet zedníků, nyní mám jen šest, a v pokladně ani groše." Počítal, že stavba bude podle tehdejších poměrů asi za dvě stě tisíc lir, stále však přes jeden milion. Nejvíc stála kopule nad chrámem a Don Bosko se již rozmýšlel, nemá-li od stavby kopule upustit.

S dovolením vlády vypsal na stavbu kostela loterii. Tah losů však musel býti neustále odkládán, losy nebyly rozprodány. Tehdy rozeslal Don Bosko všem ctitelům mariánským po celé Itálii letáky a žebral o milodary na stavbu. Žádal i městskou radu, aby mu udělila podíl z podpory, dávané na stavbu farních kostelů, ale byl odmítnut. Prosil u papeže, u královského dvora, zorganisoval úpisovou akci na jednu cihlu, na pytel cementu, na pilíř, na okno. V roce 1867 se vydal na cestu, proputoval severní a střední Itálii až do Říma, všude přednášel o svém díle a o nutnosti kostela, žebraje o milodary. Sebral velmi mnoho. Kterýsi šlechtic florentský slíbil zaplatit oltář svaté Anny a šest měděných svícnů, jiný šlechtic římský zaplatil dva oltáře boční a nádherný koberec. Vévodkyně Montmorency-Laval z Turína dala na své útraty namalovat obraz Panny Marie Pomocnice nad hlavní oltář.

Don Bosko uměl své dobrodince hledat a burcovat. Napsal kdysi markýzi Fassatimu: "Zdivo našeho kostela dosahuje již výše dvou metrů, staveniště se jen hemží. Ale jako bych slyšel již otázku paní markýzy: A jak vysoko je v pokladně? Škoda mluvit, po jejím odjezdu se obsah pokladny hned zeschl. Doufám však, že dobrotivý Pán Bůh, jenž nám až dosud tak očividně pomáhal, nedopustí, abychom musili stavbu přerušit."

Jiný dopis napsal Don Bosko hraběnce Calloriové: "Socha Panny Marie, jež má býti postavena na kopuli, bude dražší, než jsme myslili. Bude měděná, čtyři metry vysoká a velmi pečlivě vypracovaná. Bude, počítám, asi za dvanáct tisíc lir. Jistá dáma slíbila zaplatit osm tisíc. Nežádám, abyste zaplatila ostatek, ale aspoň ... aspoň by mohla Panna Maria spustit nám déšť tolika dvacetilir, jak jste nedávno vy jej spustila."

Pokračování

V Clevelandu, O. byl násilnicky usmrcen krajan Jan Kiml

Cleveland, O. — Podobně jako u nás v Chicagu, některé bývalé české a slovenské čtvrti v Clevelandu se od konce 2. světové války zcela změnily. Naši lidé se přestěhovali do nových předměstských čtvrtí a do jejich dříve pečlivě udržovaných příbytků se nastěhovali barevní: černoši, Portorikánci a v Clevelandu snad i Kubánci. Někteří naši staří lidé, kteří buď proto, že nemají ke komu jít a kam se přestěhovat, anebo z pouhé lásky k místům a k baráčku, v němž prožili celý svůj život, zůstali v Clevelandu bydlet na stejné adrese, i když už opravdu všichni bývalí sousedé kolem nich se odstěhovali.

To udělal i clevelandský krajan John K. Kiml. Zůstal ve čtvrti zvané Corlett (12414 Ferris Ave.) blízko bývalé sokolovny Tyrš, kam chodíval téměř celé půl století pravidelně cvičit. (Před několika lety koupili budovu černoši pro své skauty, ale dnes je zavřena pro nedostatek peněz.)

V úterý 7. prosince se vracel večer domů a zřejmě překvapil černošské zloděje ve svém bytě. Byl surově zbit, i když bylo na jeho mrtvém těle vidět, že se bránil. Bylo mu 83 let. Oba mladistvé vrahy, 18 a 19 let, už clevelandská policie zatkla.

Paní William Štěpničkové z Bedford Heights, jediné dceři † John Kimla, která se marně snažila svého otce přemluvit, aby se odstěhoval do její rodiny, vyslovujeme upřímnou křesťanskou soustrast: Potěš Vás dobrotivý Bůh.

Redakce

★

XIX. REPREZENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organisace v Chicagu připravují opět tradiční Representační ples pořadím již XIX. Ples bude pořádán v sobotu 29. ledna 1977 ve dvoraně Sokola Tábor na 16. ulici a Clarence Ave. v Berwyn. Plesový výbor pracuje již pilně na přípravách plesu, aby byl opět velkou společenskou událostí našeho krajanského života, tak jako tomu bylo minulá léta.

Ples bude zahájen uváděním debutantek a tanečním vystoupením naší mládeže pod vedením zkušeného tanečního mistra Zdeňka Macháčky. Upozorňujeme rodiče, kteří mají dospívající dcerku, že ji mohou přihlásit k uvedení do společnosti na tomto plesu. Zavolejte ihned na telefonní číslo 484-5950, kde obdržíte podrobné informace. Neodkládejte své rozhodnutí, poněvadž Vaše dcerka musí přijít několikrát na taneční nácvik.

Upozorňujeme již dnes na XIX. Reprezentační ples a zveme celou naši krajanskou veřejnost k účasti.

Pořádající výbor

VOICE OF THE NATION

dr. josef čada:

THE CZECH FAMILY

(Continued from last issue)

"Examining the reasons for their withdrawl, I found that fully seventy-five percent of those who dropped out came from families well able to assume the burden of their education". Mothers believing that the function of the woman was child bearing and that their daughters would marry only too soon, urged the latter to earn their dowery early in life. When the daughters, therefore, reached the sixth or seventh grades, or "made their Holy Communion" in the parochial school, they were sent to work. According to one researcher of the three hundred girls in her study who left school before completing the elementary curriculum, one hundred ninety-five or sixty-five percent were below the seventh grade level.

The failure to secure an adequate scholastic training was to some degree also due to the preference and inclination of the child itself. The latter, unaware of the purpose of education and anxious to live the life of an adult, welcomed relief from school. For some Czech pupils education was an unhappy experience. Hampered in communication by a poor command of English, they became objects of derision in the classroom. Their manner of dress, behavior, and play, highly colored by an immigrant background, were a source of amusement to their schoolmates. These tended to adopt a patronizing attitude towards them because "they were so cute and funny". In the crowded and ever active household the children missed the peace of mind and the quiet necessary for the preparation of acceptable school work. Consequently their educational quotient, showed them to be inferior to native pupils. A comparative sampling of Czech children in Virginia settled in an American milieu, showed that in intelligence Czech boys earned a score of 90 as against the 100 of the pupils of native descent.

An appalling sample of educational inadequacy in the case of the Bohemian child came to light with the study of elementary school attendance and graduation in the heavily Czech populated town of Cicero, Illinois, and the more native Los Angeles for the decade of 1910 to 1920. Though a slightly greater proportion of enrollment for the ages seven to thirteen obtained in Cicero during those years, the number of children who stayed through the fourteenth and fifteenth year declined sharply over the figures of Los Angeles. In the upper educational levels the difference became even greater. The percentage of sixteen and seventeen year olds in school of the total possible school population in Cicero was 13.1% and 54% for Los Angeles. The students normally attending the last year of high school or the junior college, those eighteen and twenty years old, represented a total of 3.3% for Cicero and 20.9 for Los Angeles. As distressing as the Cicero statistics were also the figures relative to three Chicago public schools located in Czech populated areas; namely, the Seward, Hamline, and Hedges schools. Only 32.5% of boys and 26.2% girls enrolled in them reached the eighth grade. Of the former 67.5% and of the latter 73.8% terminated their elementary schooling before reaching the eighth grade. The average for Chicago in the same category of figures stood at 43%.

To practically 1920 registration restores of secondary and higher education were paltry where Czech names were concerned. In its annual Proceedings the Chicago Board of Education seldom indicated more than two or three entrants into the high school during 1870 to 1890. In the aforementioned Seward and Hedges schools only fourteen boys and two girls earned a high school diploma between 1906 and 1912. In 1909 forty-six Bohemian students attended Chicago's Joseph Medill High School and seventy-nine its Crane Technical School. The enrollment for the academic year of September 1909 and June 1910 showed ten Czech students at the University of Chicago, eighty-five of both preparatory and college level at St. Procopius College, Lisle, Illinois, three at Armour Technical Institute, thirty at Lewis Institute, and twenty-seven in various dental, medical, and professional schools in Chicago. All in all the sad fact was that while the Chicago Czech community in 1910 numbered about 100,000 people, only 200 of its group could be found in institutions of higher learning. Percentually this amounted to .02%.

The educational status of the Czech group was embarrassing to that minority of Bohemians who came from the old world with an intellectual background or who by a dint of effort secured education in America. These by means of letters to the press and editorial articles plied the parents with arguments concerning the children's education. They also made attempts to aid indigent students by urging fraternal societies and affluent individuals to establish scholarship funds. Their efforts, for the most part, however, were met with stereotyped refusals. Czech-America held parents solely responsible for the training of their offspring and feared the growth of a cultured aristocracy in its midst. Of isolated instances where the educational problem was handling constructively the student loan fund initiated by the Cedar Rapids patent medicine manufacturer, Václav Severa, and the educational plan of the Czech Benedictine Order at Lisle should be mentioned. In the second gifted individuals were assisted in reaching the state of priesthood and professional life as well, by free board, lodgings, and tuition granted by the Order.

Adult education in English and citizenship took place about 1890 in schools and settlement houses. New York City had two grades for Czech adults in the 1890's, and in Chicago there were several private evening schools. **The Jan A. Komensky Educational Society** sponsored an effort in 1900 to further the education of Czech aliens by offering a series of Sunday afternoon lectures on freethought and democracy. The Society became an example to fraternal unions and locals of labor organizations, which occasionally subsidized institutes and discussion groups for their members and general public. In 1900 the Chicago Board of Education employed eight teachers to teach English and civics to Bohemians in its evening schools. "Evening schools", as they were commonly called, became quite popular when their broadened curriculum after 1910 offered courses in vocational training and college preparatory subjects.

The possibility of making acquaintance with some of the desirable facets of old world culture as provided by activities in the community itself. The local and periodical press functioned as a channel of fusion, wherein elements of the old and the new were brought together in an effective synthesis. Singing and dramatic societies, adjuncts of church and fraternal societies, were likewise media of cultural exchange. They guided the young generation in phases of ethnic heritage which were compatible with norms of American life. Participation in singing groups tended to raise the self-esteem of young people who learned to know the variety and richness of Bohemia's music, so vastly superior to anything America had produced in the field. Through such media as these a satisfactory cultural balance was eventually worked out and because of it "few parents had disappointments in their children or their children's children". In the countryside, where parents enjoyed a more direct control over the educational system, teachers understanding and sympathetic to Czech culture could be hired. "No teacher . . . would last long if he tried to ridicule" the ethnic way of life "of the individuals who lived in the community". In this respect farm people had a distinct advantage over those living in towns and cities, where "teachers . . . prejudiced against the nationality of the parents", shamed the child to a cultural revolt against his family.

The stabilizing influence in the Czech home was most frequently the mother. Recognizing this fact Šárka Hrbková said: "Czechoslovak women have never forgotten that the home is the genuine center of national welfare . . . To their radiation of the true spirit of home-making is largely due the excellent moral record of the Czechoslovaks in this land, that nationality holding an enviable high place as contributing the smallest percentage among our foreign born to the crime records of the United States, a fact borne out by the statistics published by the Wickersham Commission"

(Continued in next issue)



Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

NOW THE ELECTION IS OVER

Now that the election is over, many of those subjects on which the people of the United States were highly sensitive will again come back into the news. Subjects like the Panama Canal giveaway Treaty. It will now be back and Kissinger will proceed full speed ahead. National Health Plan . . . or socialized medicine will be pushed for early passage in 1977. Relations with Taiwan will become more and more strained . . . and relations with Red China will warm up . . . despite the death of Mao. Inflation will heat up, fueled by the policies of the International Monetary Fund which will bring runaway inflation and economic chaos to the entire world. Worldwide unemployment and starvation will result . . . and then . . . the planners of the world will again bring forth their call for

WORLD GOVERNMENT.

Remember what happened when 144 U.S. Congressmen signed the new Declaration of Interdependent early in 1976? There was such a scream from the American people that most of them wound up repudiating their signatures. Then, Congressman Pettis of California, sponsored House Resolution 28 calling for a Constitutional Convention to adopt a new Constitution creating THE NEW STATES OF AMERICA. Remember, it was backed by such notables as Vice-President, Nelson Rockefeller and Secretary of Commerce Elliot Richardson. They had a new Constitution of the World they wanted ratified ...Listen to its preamble:

"The people of EARTH, having agreed: that man's spiritual excellence and physical welfare is the common goal of mankind and — that universal peace is the pre-requisite of that goal; and that peace and justice stand or fall together; and, knowing that war and iniquity spring from the competitive anarchy of nation states, it is agreed — that the age of nations must come to an end, and the 'era of humanity' must begin.

"To This Effect — The government of the NATIONS have decided: to order their separate sovereignties into a one world government — of justice — to which they surrender their arms; and establish this constitution as the fundamental law and covenant of the FEDERAL REPUBLIC OF THE WORLD. The founding convention of the World Government shall be called to order by the General Assembly of the United Nations in New York City."

These are some of the subjects which will be reborn . . . NOW THAT THE ELECTION IS OVER.

"If we cherish our country, our freedom, and our children's inheritance, then we, the Americans of today, must be prepared to correct the abuse to our national sovereignty . . . There must be a commitment, a will to fight, and a determination to be the masters of our own destiny. We must not be the victims of circumstances created by international socialists. Because in a free society the people of a nation have a moral obligation to insist that their government representatives abide by the will of the people . . . and in America we must assert the moral imperative that government is the servant and not the master of the people." (National Justice Foundation)

THE CZECH CATHOLIC MODERNA in its HISTORICAL ROLE and PERSPECTIVE

Dr. Ludvik Nemec:

(Continued from last issue)

Such young clerical literates, as Father Václav Beneš-Třebický, wrote novels that urged reforms appropriate to the times. Foreign literature was translated and national motives prevailed in the Czech literature to placate the people's dissatisfaction with the Church. Reform tendencies of this organization were influenced by Dobrovský's criticism of priestly celibacy (26) (1781), and by endeavors of Father Francis Náhlovský, rector of Lusitanian Seminary, Prague. Already in 1848 he had given a priestly conference that he demanded the democratization of ecclesiastical life, free election of superiors and liberation of the Church from State interference, a revision of liturgical books with their accommodation to the people's needs, relaxation of priestly celibacy — all these were supported by Karel Havlíček Borovský in "Kutná Hora's" epistles. (27)

Leaders of **Katolická Moderna** were dedicated for the most part to the liturgical reforms and to disciplinary pitting the lower clergy against the hierarchy. Hierarchy looked at such endeavors with great suspicion and recognizing that it violated Church discipline (28). Already at a Prague Congress in 1897 a misunderstanding with ecclesiastical authorities was reported. Their leading journal bore the name of the organization (29) until compelled to change in the masthead, a need for ecclesiastical approval. Later the reform program was taken by the **Jednota** (30), whose radical tone and coverage was modified greatly by members of good reputation, Redemptorist Father Dr. F. X. Novák (31) among others.

It had literary representatives: Father Jindřich Šimon Baar, a writer of note and an activist in the movement, together with the zealous promoter, Father Karel Dostál-Lutinov, who eventually through forceful leadership epitomized the movement. He was a writer, poet, activist, organizer and sharp critic of public affairs, frequently controversial and both loved by some as hated by others. Especially a spokesman of Czech Moderna was J. S. Machar, unkind to him, constantly ridiculing (32): Machar's **Antika a křest'anství** is replete with sarcasms with his poisoning all acts and directing insults to him as well as other Catholic leaders. Father Dostal-Lutinov excelled in promoting his modern ideas through journals of this organization's: **Nový Život** (New Life), **(Rozvoj** (Development), **Rozkvět** (Renaissance), **Bilý prapor** (White Flag), **Eva, Křest'anský demokrat** (Christian Democrat) and others. The multiplicity of periodicals of the **Czech Catholic Moderna** is explained in that a periodical once forbidden was replaced by yet another, showing the determination of Moderna's proponents to express their views by every means and circumstance. Of this strategy Dostal-Lutinov was master. Known as well as a zealous promoter of Oret and of social and political causes in Catholic circles. He was pastor of a large parish in Prostějov. Ardent propagator of the Cyrillo-methodian idea and heritage. He was ever in the **avant garde** of national affairs.

Likewise an ardent proponent of Catholic Modern was Father Xaver Dvořák, a Prague professor and prolific writer. A talented poet and priest of exemplary life and personal integrity, he lacked nonetheless the diplomatic talent to deal successfully with affairs. Excommunicated (33) for activities in **Moderna** and **Jednota** by the Archbishop of Prague, Francis Kordač, yet he continued to worship in Prague in his beloved Slavonic monastery of Emmaus until recognized by the janitor of the Church, he was ordered to leave before his presence was known to the pastor, bound by the canonical regulations in that event to discontinue Divine services. This pious priest, Marian poet of the **Katolická Moderna**, a liturgical ascetic of prayerful soul and sensitive character, a great patriot, left the church with a broken heart and genuine longing for the priesthood of Christ. He submitted in 1925 to Archbishop Kordač, who lifted the excommunication; he distinguished himself in the exercise of priestly influence, enjoying great esteem in literary and clerical circles.

(Continued in next issue)

Pleasant memories of the past...

Dear readers:

It was quite a delight for me to see a photograph of St. Ludmilla's Church of Chicago in the Voice of the Nation.

It brought pleasant memories because in my childhood I attended Church and school there for several years. Rev. Fr. Francis Bobal was our Pastor and Rev. Father Francis Jedlicka was assistant pastor.

Then in 1914 Fr. Francis Bozenek was appointed assistant pastor. Fr. Jedlicka was made pastor of another parish.

I made my first Holy Communion in St. Ludmilla's Church, and I was confirmed in 1916 by archbishop Mundelein.

I remember one mission which was conducted by Fr. Koudelka, a well known missionary in the days gone by. I attended the first Masses of Fr. Bozenek and Fr. Hradecky.

In my seven years attending school at St. Ludmilla's the following nuns were our teachers.

Sisters: Adela, Wendelin, Athanasia, Sylvia, Victorine, Philomena, Rose and Nazaria.

I graduated in 1918 with 33 pupils in our class. The names of the pupils were as follow: Eduard Cermak, Henry Zaloudek, Charles Klima, Emil Svec, Jos. Otto, James Fanta, Charles Baburek, Anton Stepina, Anna Slad, Rose Simek, Wm. Sima, Jos. Kilian, Theo Blazek, Albert Sonka, Edw. Spicka, James Stastny, Rose Svajgr, Rose Kouba, Barbara Jedlicka, Anna Jirkovsky, Emily Hammer, Stella Sykora, Rose Vojta, Julia Zacek, Albina Kovarik, Clara Hofrichter, Clara Horacek, Lillian Kallal, Rose Vavrik, Wilma Rezab and Rose Korbel, plus 2 other girls whose names I cannot recall. James Kohout and Rose Oresky were in our class in the 7th grade.

Monsignor Francis Bobal was present when the photograph of the graduate class was taken.

Our 40 hr. devotions were always so beautiful, with so many visiting priests from surrounding parishes being present. Sunday and Monday nights' sermons were conducted by visiting priests.

The Litany of the Saints was sung by all priests attending. Father Jedlicka led the singing of the Litany as he had a very strong voice. No microphones were needed in those days.

Among the visiting priests attending our 40 hrs were Fathers: Kohlbeck, Jaeger, Kestl, Dedera, Thomas Bobal, Nouza, Sladek and many many more.

In our Timken, Kans. parish we have many people with Czech names, such as Besperat, Buch, Chlupny, Hamrdla, Holopirek, Jecha, Krmela, Krestina, Lapka, Matal, Mazouch, Oborny, Pechanec, Pivonka, Pozalek, Serpan, Smolik, Spicka, Stejskal, Tomecek, Tuzicka, Vesecky a Vondracek.

Our pastor is Monsignor A. B. Clupny, who has been with us since his ordination in 1925.

With God's blessings and prayers for all readers of the Voice of the Nation.

Yours

Edward J. Spicka.

P.S. Could you tell me what is the year the corner stone was laid on St. Ludmilla's Church?

Is this the 85th year of the present brick church?

As I recall a floor broke through on Holy Saturday due to a huge crowd.

Was that in this present church or was there an old structure?

E. J. S.

Fatima Narration In Spanish

Madrid. — Following editions in Portuguese, English and Italian, a Spanish version of the Fatima documents written by Sister Lucia has reached the bookshops here.

The 531-page book offers an introduction by Jesuit Father Antonio Maria Martins, who compiled and edited the documents.

Although called "documents," the content is mostly memoirs of the nun, one of the three children who witnessed apparitions of Mary in 1917. The writings begin shortly after Sister Lucia's cousin, Jacinta, was discovered to be incorrupt in 1936.

The girl and her brother Francisco, who also reported on the apparitions of Mary had died 16 years earlier.

A most worthy appeal

Christmas time is a time for giving, not only of material things, but of spiritual and sharing with those less fortunate than you are.

Fr. L. Abraham Joseph, Catholic Missions Our Lady of Purification Church, Port Road Quilon-691006, S. India.

If you can send him some of the following he would greatly appreciate it. It is not for himself but for the poor people and especially the children.

Vitamins — Tablets, Tedral Pills, Soap, Coffee and sweets for the children. Of course monetary donations are always welcome. SK

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE REXALL DRUG STORE

RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago, (JUST EAST OF KEDZIE)

Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief.

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500